ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΕΚΔΟΣΙΣ
ΝΙΚ. Χ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΥ

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ Υ.Ο ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
ΛΑΚΗΣ ΣΥΡΓΙΑΝΝΗΣ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
27
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1935
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β!
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 36 (90)

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Η ΚΡΙΣΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΙΟΣ Ο ΕΚΔΟΤΗΣ ΤΗΣ "ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ,,

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ, Η ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ, ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΚΑΙ Η... ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΟΥ

Γνωστός, εὐυπόληπτος καὶ νοικοκύρης Κασσανδρινὸς μᾶς ἀπέστειλε τὴν κάτωθι ἐπιστολήν. Τὴν δημοσιεύομεν χωρὶς ἰδικά μας σχόλια. Ἡ θαυμαστὴ ἄλλως τε καὶ τετράγωνος λογική της δὲν σηκώνει σχόλια.

Δὲν μὲ συγκινεῖ ἡ πολιτική. Δὲν φιλοδοξῶ ν' ἀντιπροσωπεύσω καμμιὰ μερίδα τοῦ λαοῦ. Δὲν ἀνήκω σὲ καμμιὰ παλαιοκομματικὴ παράταξι. Δὲν ὑποστηρίζω κανέναν ἐντόπιο ἢ ξένο παράγοντα. Δὲν θέλω νὰ ἔχω γνώμην διὰ τοὺς πολιτικοὺς καυγάδες τῶν διαφόρων **«λαοφιλῶν»** συμπατριωτῶν μου καὶ μή.

Ἀποφεύγω τόν... παραγοντισμό. Συχαίνομαι τὰ δημοσιογραφικὰ φαγώματα. Ἀπεχθάνομαι τὰ πολιτικά... αἵματα.

Ἂν μπαίνω σήμερα αὐτόκλητος εἰς τήν... ξένην ἀχερώνα, τὸ κάμνω ὄχι διὰ νὰ διαπληκτισθῶ μὲ τοὺς ἐν αὐτῇ μαλώνοντας ἢ διὰ νὰ ζητήσω καὶ ἐγὼ μερίδιον τοῦ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἐνδιαφέροντός των. Βγαίνω εἰς τὴν σκηνὴν **ἀπὸ ἀγανάκτησιν.** Ἀπὸ ἀγανάκτησιν ἡ ὁποία καιρὸ τώρα μὲ βιάζει νὰ λύσω τὴν σιωπή μου καὶ νὰ πῶ, τὴ γνώμη μου; ὄχι· νὰ ξεσπαθώσω; ὄχι. Νὰ πῶ ὅ,τι ξέρω. Καὶ ξέρω κάπια ἀπὸ τὰ πρόσωπα—καὶ τὰ ἔργα των—ποὺ ταυρομαχοῦν, μῆνες τώρα, εἰς τὴν πολιτικὴν ἀρένα, διεκδικοῦντα τὸν τίτλον τοῦ **«σωτῆρος»** τοῦ λαοῦ τῆς Χαλκιδικῆς καὶ τὸ μονοπώλιον τοῦ ὑπὲρ αὐτοῦ ἐνδιαφέροντός των.

Καὶ πρὶν εἰσέλθω εἰς τὸ θέμα θὰ ὑποβάλω μίαν παράκλησιν εἰς τὸν λαὸν τῆς Χαλκιδικῆς. Τὴν παράκλησιν νὰ διαβάσῃ νὰ προσέξῃ, νὰ ἐμβαθύνῃ εἰς αὐτὰ ποὺ γράφω, διότι—ἐξηγοῦμαι καὶ πάλιν—δὲν τὰ γράφω ἀπὸ προκατάληψιν, ἔχθραν, κακίαν, ἀντιζηλίαν, σύμφερον καὶ δὲν ἔχω σκοπὸ νὰ ξανασπαταλήσω τὴν φαιὰ οὐσία τοῦ ἐγκεφάλου μου, δημοσιογραφόντας καὶ ἄλλη φορά, διότι μὲ χρειάζεται πολὺ—πάρα πολὺ ἡ πολύτιμος αὐτὴ οὐσία διὰ τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς μου.

Αὐτά, βέβαια. ποὺ θὰ γράψω σήμερα δὲν εἶναι φιλοσοφία, οὔτε μεταφυσική, οὔτε ἐνόρασις. Ἴσως καὶ πολλοὶ ἀπὸ σᾶς ποὺ παρακολουθεῖτε—καὶ τώρα καὶ ἀπὸ πρῶτα—τὰς δύο τοπικάς μας ἐφημερίδας νὰ ἔχετε καταλήξῃ, ἀπὸ καιρὸ τώρα, εἰς τὰ ἴδια μὲ ἐμέ νὰ συμπεράσματα. Εἶναι τόσο εὔκολο αὐτὸ καὶ τόσο προσιτὸ εἰς τὸν καθένα....

Ἡ κρίσις μου λοιπὸν—ἂν ὡς τέτοιαν θεωρήσητε τὰ γραφόμενά μου—εἶναι ἀμερόληπτος, ἀνεπηρέαστος, ἁπλῆ, ἁγνή, λαϊκή. Στηρίζεται εἰς τὰ πράγματα, τὴν τρέχουσαν ζωὴν καὶ ὄχι εἰς τὸ αἴσθημα—τὴν καρδιά.

Καὶ διὰ νὰ ἀποφασίσω νὰ ἐξωτερικεύσω τὰς πολὺ ἁπλὰς αὐτὰς σκέψεις μου δὲν μὲ ὤθησε μόνον ἡ ἀγανάκτησις ποὺ μὲ ἐγαργάλιζε καὶ μὲ κατέκαιγε μέσα μου, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀνάγκη νὰ εἶμαι ἐν τάξει μὲ τὴν συνείδησίν μου, **ἡ ἀνάγκη νὰ ἐπανεύρω τὴν ψυχικήν μου γαλήνη.** Καὶ αὐτὴν θὰ τὴν εὕρισκα μόνον ἐὰν ἔλεγα ἐλεύθερα καὶ εἰλικρινὰ ὅ,τι εἶξευρα, ὅ,τι εἶχε κατασταλάξει μέσα μου, ὡς συμπέρασμα, ὡς συνδυασμὸς ζωῆς καὶ ἔργων τοῦ φίλου μου ποὺ θὰ κρίνω κατωτέρω.

Καὶ ξέρω καλὰ αὐτὸν ποὺ θὰ κρίνω. Τὸν ξέρω ἀπὸ χρόνια, ἀπὸ μικρόν, ἀπὸ μαθητήν.

Καὶ αὐτὸ ἔχει σημασία—μεγάλη σημασία μάλιστα. Διότι αὐτὸ μᾶς παρουσιάζει τὸν ἄνθρωπο ἀσκέπαστον, γυμνόν, πραγματικόν. Διότι αὐτὸ μᾶς δείχνει, μᾶς φανερώνει, μᾶς δίδει ἀνάγλυφον τὴν **ἐξελικτική του γραμμή.** Καὶ αὐτὴ ἡ **γραμμὴ** εἶναι ποὺ μᾶς δίδει τὸν χαρακτῆρα τοῦ ἀτόμου, τὴν κατεύθυνσιν τῶν ἀγώνων του, τὴν πορείαν τῶν σκοπῶν του, τὸν δρόμον τῆς μαχητικότητός του, τὸ ὕψος τῆς ἀρθρογραφίας του, τὸ βάθος τῆς... καρδίας του, τὸν κύκλο τῆς ἰδεολογίας του, τὰς διακυμάνσεις τῶν ἰδανικῶν του.

***

Τελείωσα τὴν εἰσαγωγή. Μπαίνω εἰς τὸ θέμα. Τὸ θέμα ὅμως θάναι λιγώτερο ἀπὸ τὸν πρόλογο, διότι ὁ πρόλογος καθορίζει καλύτερα τὸ θέμα.

Λοιπόν: Γνωρίζω τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ μαθητὴν εἰς τὸ Γυμνάσιον. Παρακολουθῶ χρόνια τώρα τάς... πολιτικάς του ματαιοδοξίας (διὰ τήν... πολιτικήν του ζωὴ μόνον θὰ μιλήσουμε, διότι ἡ ἰδιωτικὴ δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει· ἐπισκιάζεται, ἄλλως τε, αὐτὴ ἀπὸ τὴν πολιτικὴ τοιαύτη). Δὲν μνησικακῶ διὰ τὰς δάφνας τοῦ παλαιοῦ μου φίλου. Θὰ ἔχαιρον μάλιστα....

Παρηκολούθησα τὴν πρώτην «Χαλκιδικὴν», τὴν «Παγχαλκιδικὴν» ἀργότερα καὶ τώρα τὴν νέαν ἐμφάνισιν τῆς «Χαλκιδικῆς» Ὁμολογουμένως περιεργοτέραν ἐξέλιξιν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ παρουσιάσῃ ἄλλη ἐφημερίς, ἀπὸ τῆς ἀνακαλύψεως ἀκόμη τῆς τέχνης τοῦ Γουτεμβέργιου. Τίτλος τιμῆς καὶ αὐτός. **Γραμμὴ** ἐλλειψοειδής, ἀκανόνιστος, ἀκαθόριστος—ὡσὰν παραπατήματα μεθυσμένου.

Πολιτικὴ κατεύθυνσις, τί;... Ἰδεολογία; ἀστάθεια; ἀνισορροπία; συμφέρον; Ἄγνωστον...

Ἀλλ' ἂς ἔλθουμε καλύτερον εἰς τὰ πράγματα καὶ ἂς τὰ ἀφήσουμε νὰ ὁμιλήσσυν αὐτά. Μιλοῦν τόσο καλὰ καὶ τόσον πειστικὰ τὰ πράγματα μόνα των....

***

Πολιτικὴ κατεύθυνσις—αὐτὴ μᾶς ἐνδιαφέρει κυρίως—**τῆς πρώτης ἐκδόσεως:**

Προσωπικὴ ὑμνῳδία καὶ ὑποστήριξις τοῦ ἰδίου ἐκδότου. Ἰδεολογία ἐπὶ τοῦ προκειμένου εἶναι ἡ ματαιοδοξία τοῦ παλαιοῦ μου φίλου. Ἰδανικόν, ἡ βουλευτικὴ τιάρα, ἥτις, ὅμως δυστυχῶς δὲν ἐπεκάθησεν ἐπὶ τῆς μελαψῆς κεφαλῆς τοῦ ἀτυχοῦς φίλου μου. Σκοπὸς ἡ... Ἰδεολογία τῆς τσέπης. Ἀποτέλεσμα, μηδέν.

Ἐξακολουθῇ ἡ πρώτη **σκηνὴ**· ἀλλάζει ὅμως ἡ εἰκὼν—**τὸ σκηνικό.** Ἰδανικὸν τώρα εἶναι ἡ ἐπιτυχία τοῦ ὑποψηφίου βουλευτοῦ ἰατροῦ κ. Τσίτερ. Σκοπός.., ἡ ἀνωτέρω «ἰδεολογία». Ἀποτέλεσμα, εἶναι... οἰκογενειακόν καὶ εἰς τὰ «οἰκογενειακὰ» δὲν εἰσερχόμεθα.

Ἡ αὐτὴ «σκηνὴ» εἶχε καὶ ἄλλην «εἰκόνα». Ἡ... ψαλμῳδία τοῦ κ. Λαμπροπούλου. Ἄκουσε ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὰς στήλας τῆς **«φίλης»** του «Χαλκιδικῆς» τὸν ἀναβαλλόμενον:

«Πρότυπον ἀναξιότητος τῶν ἀνασυρθέντων ἐκ τῆς ἀφανείας των ΥΠΟ ΤΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΙΣΜΟΥ—προσέξτε αὐτὸ τὸ «ΥΠΟ ΤΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΙΣΜΟΥ»—προσώπων. Τυχοδιώκτης, παράσιτον τοῦ λαοῦ τῆς Χαλκιδικῆς. Ἄνοστον καὶ μεγαλοπρεπὲς μηδενικόν. Θὰ εἶναι αἶσχος μας, θὰ εἶναι ἔγκλημα νὰ πάρῃ ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἔστω καὶ μίαν ψῆφο ἀπὸ Χαλκιδικιώτην (γηγενῆ ἢ πρόσφυγα.»

Καὶ μετὰ τὴν ἐξάντλησιν αὐτὴν ὁλοκλήρου τοῦ ἑλληνικοῦ ὑβρεολογίου κατὰ τοῦ κ. Λαμπροπούλου, ἐγένετο παραίνεσις πρὸς τὸν λαὸν τῆς Χαλκιδικῆς νὰ μὴ δώσῃ οὔτε μίαν κὰν ψῆφο εἰς ὑποψήφιον—οἱασδήποτε πολιτικῆς παρατάξεως—**ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον ὁ ὑποψήφιος αὐτὸς δὲν ἐγεννήθη, δὲν ἐργάζεται καὶ δὲν κατοικεῖ μονίμως εἰς τὴν Χαλκιδικήν.**

Τελειώνει ἐδῶ τὸ πρῶτο μέρος τῆς... μονόπρακτης κωμῳδίας.

Ἀκολουθεῖ τὸ δεύτερον.

Νέα προοπτική, νέα κατεύθυνσις, νέοι δρόμοι, νέαι γραμμαί, νέοι ἄνδρες.

Ὁ κ. Λαμπρόπουλος, ὁ **«ἀνίκανος, ὁ τυχοδιώκτης κλπ.»** ἀνέρχεται τώρα ἐπὶ τῆς σκηνῆς—μεταμοσχευθεὶς (χημικῶς ἢ Βορονωφικῶς) εἰς **«σεμνόν, ἔντιμον, ἐκλεκτόν, λαοφιλῆ, «ντόπιον» πολιτευτήν».** Αὐτὸς γίνεται τώρα τὸ «ἰδανικὸν» καὶ «ἡ κατεύθυνσις» τῆς νέας «Χαλκιδικῆς»—διότι αὐτὸς εἶναι ὁ ἐμψυχωτής, ὁ στυλοβάτης, ὁ χορηγητής της. Ἀμέσως, λοιπόν, ὁ ἰδεολόγος φίλος μου κ. Καραγκάνης δίδει πιστοποιητικὸν ἐντοπιότητος καὶ ἱκανότητος εἰς τὸν κ. Λαμπρόπουλον λησμονῶν τὸν «παλαιὸν ἄνθρωπον» καὶ τὰ ὡραῖα κομπλιμὰν ποὺ τὸν ἔκαμε. Λιβανίζεται, λοιπόν, καὶ ἐγκωμιάζεται ὁ κ. Λαμπρόπουλος καὶ μαζί του καὶ ὁ ἐπίσης ὑβρισθεὶς καὶ καταπολεμηθεὶς Βενιζελισμός.

Ἀλλὰ ὁ... κινηματογράφος ἔφαγε τὸ θέατρον. Καὶ ὁ λαὸς ἔμαθε—τρελλαίνεται—εἰς τὸν ἴλιγγον τῶν ταχυτήτων—τῶν διαρκῶν ἐναλλαγῶν. Αὐτὸ ἀναγκάζει τὸν παλαιὸν «ἰδεολόγον» φίλον μου καὶ τὸ φύλλον του νά... συγχρονισθῇ, νὰ προσαρμοσθῇ. Ἡ κινηματογραφικὴ ἐναλλαγὴ τῶν ἐπὶ τῆς ὀθόνης της ἐμφανιζομένων πρωταγωνιστῶν ξεπερνᾶ καὶ αὐτὸν τὸν κινηματόγραφον. Οὕτω, «νέος» πάλιν ἀστὴρ ξεφυτρώνει αἴφνης ἀπὸ τὰ ἔγκατα τῆς Χαλκιδικῆς (χωρὶς εἰσαγωγικὰ καὶ μὲ εἰσαγωγικὰ) καὶ παρελαύνει γαυριῶν ἀνὰ τὰ ἀδέσποτα λειβάδια τῆς «Χαλκιδικῆς». **Ὁ κ. Κοτρόζος.** Τὸ ἅρμα του θρυμματίζει τὸν κ. Λαμπρόπουλον, θαμβώνει τὸν παλαιόν μου φίλον καὶ καταυγάζει τὰς στήλας τῆς «Χαλκιδικῆς».

Ἂς μὴ σᾶς ἐκπλήττει ὅμως αὐτό. Εἶναι τὰ **«νέα»** ἰδανικά, οἱ **«νέοι»** δρόμοι, αἱ **«νέαι»** κατευθύνσεις, οἱ **«νέοι»** ἄνδρες.

Ἐπίσης μὴ σᾶς ἐκπλήξει αὔριον, ἂν ὁ **«μόνος ἐκλεκτὸς καὶ ἐντόπιος τῆς Χαλκιδικῆς»** κ. Κοτρόζος μεταπέσῃ εἰς τὴν τάξιν τῶν **«ἀνικάνων, τῶν τυχοδιωκτῶν καὶ τῶν ξένων»** ἢ ἂν ὁ κ. Λαμπρόπουλος μεταπηδήσῃ εἰς τὴν προτέραν θέσιν του ἢ ἂν ὁ **«κυρολεκτικῶς ἀποτυχημένος, ὁ στερούμενος δράσεως καὶ ζωῆς, ὁ τυχάρπαστος ἀπατεών, ἡ ἀποτυχοῦσα μηδαμινότης, ὁ ἐπιτήδειος καὶ καιροσκόπος»** κ. Ἰ. Ζαφειρόπουλος μεταβληθῇ παρὰ χρῆμα εἰς **«σεμνὸν, ἔντιμον καὶ μόνον ἐκλεκτὸν τῆς Χαλκιδικῆς».**

Αὐτὰ εἶναι... **ὑψιλὴ πολιτική, θεόρατα ἰδανικά, ἁγνὲς ἰδεολογίες, ἔντιμες κατευθύνσεις, καὶ τὰ κανονίζει πάντα ἡ ΠΛΕΙΟΔΟΣΙΑ—διότι ὁ τὰ κρείσσων προσφέρων εἶναι πάντοτε καὶ ὁ «ΜΟΝΟΣ ΕΚΛΕΚΤΟΣ».**

Καὶ ὁ χαμαιλέων ἀκόμη θὰ ἐζήλευεν τὴν ἠλεκτρικὴν αὐτὴν ταχύτητα ἐναλλαγῆς χρωμάτων κατευθύνσεων, ἰδανικῶν.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΙΝΟΣ

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

"ΠΟΙΑ ΕΙΧΑΝ ΣΤΟ ΓΑΔΟΥΡΙ;,,

Ὁ φουαρᾶς ὁ ἐκδότης τῆς «Χαλκιδικῆς» τὴν ἔπαθεν σὰ ἐκείνη τὴ γυναικούλα ποὺ τὴν γύριζαν στὸ χωριὸ καβάλα στὸ γαδοῦρι γιὰ τό.... παραστράτημά της, κι' αὐτὴ ὕστερα ἀπὸ λίγο, βγῆκε στὴν αὐλόπορτα τοῦ σπιτιοῦ της μὲ τὰ χέρια πασαλειμμένα ζυμάρια καὶ ρωτοῦσε ἀφελέστατα....ἡ ἀθῶα: ***«Ποιὰ εἶχαν στὸ γαδοῦρι; Ἐγὼ ζύμωνα»***....καὶ δὲν πρόκαμα νὰ τὴ διῶ.

Νομίζει κανεὶς πὼς αὐτὸς ὁ μῦθος ἔχει γίνει ἐπίτηδες—***παραγγελία***—γιὰ τὴν καϋμένη τὴν συνάδελφο.

Γιατί, τί νὰ πῇ κανεὶς γιὰ τὸ νέο αὐτὸ πάθημά της; Διότι πάθημα—μεγάλο, ἀσφαλῶς πάθημα—ἦταν νὰ τολμήσῃ ἔτσι **ἀερολογικῶς** νὰ μᾶς κατηγορήσῃ ὅτι ἐπιδιώξαμεν νὰ πάρουμε χρήματα ἀπὸ τὸν κ. Κοτρόζον γιὰ νὰ ὑποστηρίξουμε τὴν ὑποψηφιότητά του ὡς Γερουσιαστοῦ Χαλκιδικῆς.

Καὶ εἰς τὴν μαρτυρίαν τίνος ἐστήριξε τὴν κατηγορίαν της αὐτήν; Εἰς τὴν μαρτυρίαν—λέγε τὴν ἐμπάθειαν καὶ τὴν μοχθηρίαν—τοῦ Βελώνη, ἑνὸς ἀπὸ συστήματος συκοφάντου, ἑνὸς ἀντισορρόπου καὶ τρελλοῦ ἀνθρώπου.

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΕΣ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΕΣ

ΤΟ ΚΡΥΟ ΚΑΙ ΟΙ ΑΡΡΩΣΤΙΕΣ

Ἀρκεῖ νὰ διαβάσῃ κανεὶς τὸν μακρὸν κατάλογον τῶν ἀσθενειῶν, ποὺ παρελαύνουν τὴν ἐποχὴν αὐτὴν ἀνὰ τὰ χωρία καὶ τῶν ὁποίων κύριος παράγων καὶ συντελεστὴς θεωρεῖται τὸ κρύο, διὰ νὰ ἐννοήσῃ μὲ ποίας εὐθύνας ἐπιβαρύνεται ὁ χειμῶνας. Ἀσθένειαι τοῦ ἀναπνευστικοῦ συστήματος, παραλύσεις, συμφορήσεις, πόνοι, ρευματισμοί, νεφρικαὶ παθήσεις, ὅλα αὐτὰ ὀφείλονται εἰς μίαν ἀπότομον ψῦξιν ἢ εἰς παρατεταμένην παραμονὴν εἰς τὸ ψῦχος ἢ εἰς διαμονὴν εἰς ψυχρὸν καὶ ὑγρὸν κλῖμα. Αὐτὴ ἦτο ἡ γενικῶς ἐπικρατοῦσα μέχρι πρό τινος γνώμη.

Ἐφ' ὅσον, ὅμως ἐγίνοντο σαφέστεραι αἱ βακτηριδιολογικαί μας γνώσεις καὶ καθίστατο περισσότερον γνωστὴ ἡ σημασία τῆς μεταδοτικότητος εἰς τὴν ἰατρικήν, περιωρίζετο βαθμιαίως ὁ ρόλος τῶν ἀτμοσφαιρικῶν μεταβολῶν καὶ ἀπεδίδετο περισσότερον εἰς τὰ μικρόβια ἡ γένεσις τῶν ἀσθενειῶν: ἐπρόκειτο βέβαια, περὶ προδήλου ὑπερβολῆς, κατὰ τῆς ὁποίας διεμαρτυρήθη καὶ αὐτὸς ὁ Παστέρ, διάφορα δὲ πειράματα ἀπέδειξον τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ψύχους εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν διαφόρων ἀσθενειῶν.

Εἶνε ἀδιαφιλονίκητον πράγματι, ὅτι αἱ μεταβολαὶ τῆς θερμοκρασίας δύνανται νὰ ἐλαττώσουν τὴν γενικὴν ἀντίστασιν τοῦ ὀργανισμοῦ. Οὐδεὶς ἀγνοεῖ ὅτι οἱ κατάρροι, αἱ βρογχίτιδες, ἡ γρίππη παρουσιάζονται κυρίως κατὰ τὰς ὑγρὰς καὶ ψυχρὰς ἐποχὰς καὶ ὅτι οὐδὲ ποτε βλέπομεν τόσον πολλὰς πνευμονίας, ὅσον μετὰ τὰς περιόδους τοῦ γεροῦ ξηροῦ ψύχους, ποὺ εἶναι τόσον εὐχάριστοι διὰ τὸν ὑγιᾶ ἄνθρωπον, ἀλλὰ τόσον μοιραῖαι δι' ἄλλους. Πρόκειται ἀναμφιβόλως, περὶ μιασματικῶν ἀσθενειῶν, αἱ ὁποῖαι, ὅμως, ηὐνοήθησαν ἀπὸ τὴν πτῶσιν τῆς θερμοκρασίας. Ἔχει ἤδη ἀποδειχθῆ ὅτι ὡρισμέναι ἀσθένειαι, ὅπως ἡ πνευμονία, ἡ διφθερῖτις, ἡ ἐγκεφαλονωτιαία μηνιγγῖτις, εἶναι εἰδικώτεραι κατὰ τὸν χειμῶνα.

Αἱ ἀσθένειαι αὐταί, ὅμως, αἱ ὁποῖαι ἐμφανίζονται κατὰ προτίμησιν τὸν χειμῶνα καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀνοίξεως, ἀνήκουν ἐπίσης καὶ εἰς τὰς περιόδους κατὰ τὰς ὁποίας ὁ ἥλιος λάμπει ὀλίγον. Καὶ εἶνε φανερὸν ὅτι καὶ ἡ ἐλάττωσις τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων συντελεῖ, ὅσον καὶ τὸ ψῦχος, εἰς τὴν διάδοσιν τῶν ἀσθενειῶν. Τὸ ψῦχος καὶ τὸ σκότος, μαζὶ ἢ χωριστά, ἀποτελοῦν τὴν αἰτίαν ἐξασθενίσεως τῆς ἀντιστάσεως τοῦ ὀργανισμοῦ, καί, κατὰ συνέπειαν, εὐνοοῦν τὴν ἀνάπτυξιν ὡρισμένων μιασματικῶν ἀσθενειῶν.

Ψῦχος καὶ μίασμα, ἰδοὺ λοιπὸν μία συνεργασία ἐνίοτε ἐπικίνδυνος. Εἶνε ὅμως πάντοτε ἀναγκαία ἡ ἀσθένεια; Μήπως τὸ ψῦχος δὲν εἶνε, αὐτὸ καὶ μόνον, ἱκανὸν νὰ προκαλέσῃ ἀρκετὰς ἀνωμαλίας; Προκαλεῖ, πράγματι σοβαρὰς διαταραχὰς εἰς τὸν ὀργανισμόν. Ὑπάρχουν παραλύσεις A FRIGORE, ὑπάρχουν νευραλγίαι, αἱ ὁποῖαι προξενοῦνται ἀπὸ τὸ κρύο, ὑπάρχουν, ἀκόμη, ὀξεῖς ἢ χρόνιοι ρευματισμοί. Καὶ ὑπάρχουν ἀσθένειαι, αἱ ὁποῖαι προσβάλλουν τὸ ἀναπνευστικὸν σύστημα καὶ τὰ νεφρά. Ὅσον δὲ καὶ ἂν ὑφίστανται ἤδη διαφωνίαι καὶ ἂν συνεχίζωνται αἱ συζητήσεις διὰ τὴν πλευρίτιδα, τὴν πνευμονίαν καὶ τὴν νευρίτιδα A FRIGORE, εἶνε γεγονὸς ὅτι τὸ κρύο παίζει σημαντικὸν ρόλον, ἂν, ὄχι εἰς τὴν γέννεσίν των, τοὐλάχιστον εἰς τὴν ἀνάπτυξίν των.

Εἶνε, λοιπόν, γεγονὸς ὅτι τὸ ψῦχος δύναται νὰ προκαλέσῃ σοβαρὰς διαταραχὰς εἴτε μόνον αὐτό, εἴτε μαζὶ μὲ ἄλλους παράγοντας. Θὰ ἔπρεπε δὲ νὰ προστεθῇ ὅτι παίζει ρόλον καὶ εἰς ἀρκετὰ δερματικὰ νοσήματα, χωρὶς νὰ ἀναφέρωμεν τὶς χιονίστρες καὶ τὰ ξεπαγιάσματα.

Εἰς τοὺς κινδύνους αὐτούς, ὅμως, φέρει αὐτὸ τὸ ἴδιον τὸ φάρμακον: ὑπάρχει ὁμοφωνία ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου. Πρέπει, ὀφείλομεν νὰ συνηθίσωμεν εἰς τὸ κρύο. Ἀναπτύσσομεν οὕτω κατὰ τρόπον σημαντικὸν τὴν σωματικήν μας ἀντοχήν.

«Εἰς ὅλας τὰς θαλάσσας καὶ εἰς ὅλους τοὺς ποταμοὺς τοῦ κόσμου—γράφει ὁ «Ἰατρικὸς Τύπος»—εἰς τὰς σχετικῶς ψυχρὰς θαλάσσας, ὅπως ἡ Βαλτικὴ καὶ ἡ Βόρειος θάλασσα, ὅπου τὸ ὕδωρ δὲν ὑπερβαίνει ποτὲ τοὺς 13ο βαθμούς, ἢ εἰς τοὺς ποταμοὺς τῶν ὀρέων, ὅπου ἡ θερμοκρασία εἶνε ἔτι χαμηλοτέρα, ἀναρίθμητοι πληθυσμοὶ λούονται, τὸ καλοκαῖρι ἐνίοτε δὲ καὶ τὸν χειμῶνα, διὰ νὰ ἀνακτήσουν δυνάμεις, καταβιβάζοντες ἰσχυρῶς τὴν περιφερειακὴν θερμοκρασίαν τοῦ σώματος.»

Εἶνε ἐνθαρρυντικὸν νὰ ἐνθυμούμεθα ὅτι ὁ Νάνσεν καὶ οἱ σύντροφοί του τοῦ «Φράμ», παρέμειναν, κατὰ τὴν τριετῆ διαμονήν των εἰς τὰς πολικὰς θαλάσσας, ἀνέπαφοι ἀπὸ κάθε προσβολὴν τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων. Δὲν ὑπάρχει τίποτε τὸ καλύτερον ἀπὸ τὸ νὰ ὑποτασσώμεθα, κατὰ τρόπον προοδευτικὸν καὶ λογικόν. εἰς τὸ ψῦχος εἰς ἕνα ἡλιόλουστον μέρος. Ὑπὸ τὴν ἄποψιν αὐτὴν ἡ παραμονὴ εἰς τὸ βουνὸ καὶ αἱ ἀθλητικαὶ ἀσκήσεις μᾶς προσφέρουν ἕνα θαυμάσιον πεδίον.

ΙΑΤΡΟΣ

ΣΥΝΑΨΙΣ ΔΑΝΕΙΟΥ 300 ΕΚΑΤΟΜ. ΔΙΑ ΤΟ ΔΙΚΤΥΟΝ ΟΔΟΠΟΙΪΑΣ

Ἡ κυβέρνησις ἀπεφάσισε τὴν συμπλήρωσιν καὶ ἐπέκτασιν τοῦ ὁδικοῦ δικτύου καθ' ἅπασαν τὴν χώραν. Πρὸς τοῦτο ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας κ. Ὑπουργὸς ἔσχεν τελευταίως ἐπανειλημμένας συνεργασίας μετὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Πεσματζόγλου διὰ τὴν ἐξεύρεσιν χρημάτων.

Ἀπεφασίσθη τελικῶς νὰ συναφθῇ δάνειον ἐκ τριακοσίων ἑκατομμυρίων δραχμῶν εἴτε ἐκ τῶν Ταχυδρομικῶν Ταμιευτηρίων εἴτε ἐκ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ ἐπέκτασιν τῶν ὁδοποιητικῶν ἔργων.

Πάντως μέχρι τῆς σιγμῆς δὲν ἔχει καθορισθῆ ἀκόμη πόθεν θὰ ἐξευρεθῇ τὸ κεφάλαιον τοῦτο.

ΔΙΑ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΝΕΟΥ ΜΑΡΜΑΡΑ

Ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Παιδείας ἐνεκρίθη πίστωσις δραχμῶν 50.000 ἥτις καὶ ἀπεστάλη εἰς τὴν Διεύθυνσιν Σχολικῶν Κτηρίων Μακεδονίας διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἡμιτελοῦς σχολείου Ν. Μαρμαρᾶ.

ΙΟΝΙΟΝ ΠΑΛΛΑΣ

ΜΕΓΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΔΙΑΣΤΑΥΡΩΣΙΣ ΠΑΤΗΣΙΩΝ-ΒΕΡΑΝΖΕΡΟΥ (ΟΜΟΝΟΙΑ)

ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 27515

Ὑπερπεντήκοντα πολυτελῆ δωμάτια εἰς κτίριον εἰδικῶς διὰ Ξενοδοχεῖον κατασκευασθὲν. Κεντρικὴ θέρμανσις δωρεάν. Λουτρὰ. Ἐγκαταστάσεις θερμοῦ καὶ ψυχροῦ ὕδατος. Πολυτελὴς αἴθουσα ἀναμονῆς. Μπουφὲς οἰκογενειακὸς.

Τιμαὶ ἀνεπίδεκτοι συναγωνισμοῦ

Πρὸ τῆς ἐκλογῆς Ξενοδοχείου ἐπισκεφθῆτε μας καὶ θὰ πεισθῆτε.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΛΑΙΟΧΩΡΑ

Η ΣΥΚΟΦΑΝΤΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΨΕΜΜΑ

ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΜΟΝΑΔΙΚΑ ΟΠΛΑ ΤΩΝ ΒΕΝΙΖΕΛΙΚΩΝ

Εἰς τὸ 19)6-1 35 φύλλον τῆς «Χαλκιδικῆς» γράφει ἕνας «Παλαιοχωρίτης» ὅτι εἰς τὰ ἔργα ὑδρεύσεως τῶν κοινοτήτων Ριζῶν—Παλαιοχώρας ἐχρησιμοποιήθησαν ὡς ἐπιστάται δύο συγχωριανοὶ καὶ συγγενεῖς τοῦ βουλευτοῦ κ. Βασιλικοῦ.

Οὐδὲν ψευδέστερον καὶ κακοηθέστερον τούτου.

Ὄχι μόνον δὲν ἦσαν συγχωριανοὶ καὶ συγγενεῖς τοῦ κ. Βασιλικοῦ οἱ μὴ ὑπάρχοντες ἐπιστάται, ἀλλὰ δὲν ὑπῆρχε κανένας μόνιμος ἐπιστάτης κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων αὐτῶν. Ἄλλως τε ὅλοι οἱ μηχανικοὶ καὶ ἐπιστάται ποὺ παρακολουθοῦν τὰ ἔργα ὑδρεύσεως τῆς σεισμοπλήκτου εἶναι ὑπάλληλοι ἢ ἀπεσταλμένοι τῆς Διευθύνσεως Κατασκευῶν Μακεδονίας, εἰς τὴν ὁποίαν, ὡς γνωστόν, ἔχει ἀνατεθῆ ἡ κατασκευὴ τῶν ἔργων αὐτῶν.

Ἀλλὰ κάπιο ρητὸ λέγει: «Μωραίνει Κύριος ὃν βούλεται... γελοιοποιήσῃ».

Καὶ ὁ κακόπιστος καὶ συκοφάντης «Παλαιοχωρίτης» τῆς «Χαλκιδικῆς» ἄς τολμήσῃ νὰ ξεκαμασκαρευθῇ ἀπὸ τὴν ψευδωνυμίαν γιὰ νὰ τὸν φτύσουμε ὅπως τὸν ἀξίζει.

Ὅσο γιὰ τὸν κ. Βασιλικοῦ καὶ τῶ ὑπὲρ τῆς Χαλκιδικῆς καὶ τῶν συμπατριωτῶν του—ὄχι μόνον συγχωριανῶν του—φροντίδων του, εἶναι πολὺ μικρὸς νὰ τὸν κατηγορήσῃ ὁ ἀνωνυμογράφος «μασκαρὰς» τῆς «Χαλκιδικῆς».

Ἀλλὰ καὶ γιὰ ποιὸ πράγμα νὰ τὸν κατηγορήσῃ; Γιατί, δῆθεν, διώρισε συγχωριανοὺς του σὲ θέσεις; —ἂν καὶ δὲν διώρισε, δυστυχῶς, κανένα—καὶ γιατὶ φροντίζῃ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ ψωμὶ σὲ μερικοὺς Χαλκιδικιῶτες;

Μακάρι νὰ μποροῦσε νὰ διορίσῃ ὅλους τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην Χαλκιδικεῖς καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ—ὁπωσδήποτε—τὸ ψωμὶ ὅλων τῶν συμπατριωτῶν του.

Αὐτὸ θάταν ὁ μεγαλύτερός του ἔπαινος, ἡ μεγαλυτέρα του τιμὴ κι' ἂς θαροῦν οἱ αἰσχροὶ συκοφάντες του πὼς αὐτὸ θάταν κατηγόρια. Κατηγόρια εἶναι ἡ παληανθρωπιὰ καὶ ἀσυνειδησία τῶν μικρανθρώπων—ὑπανθρώπων καλύτερα—ποὺ καταγίνονται μέρα-νύχτα νὰ φκιάνουν συκοφαντίες, συκοφαντίες ὅμως ποὺ βγαίνουν τιμητικὲς γιὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ λαοῦ.

Καὶ ἀραδιάζει ὁ ψευδογράφος «Παλαιοχωρίτης» πὼς σταμάτησαν τὰ νερὰ γιατὶ σώθηκε ἡ ἐξ 100.000 δραχμῶν πίστωσις, τὴν ὁποίαν τὴν ἔφαγαν οἱ συμπατριῶτες μηχανικοί, ἐπιστάται καὶ ἐργάτες τοῦ κ. Βασιλικοῦ.

Κύριε «μασκαρεμένε Παλαιοχωρήτη» καὶ δῶ ἀκόμα εἶσαι κακόπιστος, ψεύτης καὶ συκοφάντης. Πρῶτα πρῶτα δὲν ξοδεύτηκαν ὡς τώρα γιὰ τὴν ὕδρευση παρὰ μονάχα 15 000 δραχ, καὶ ὄχι 100.000 ὅπως γράφεις ἐσύ. Καὶ τὰ ἔργα σταμάτησαν ὄχι γιὰ ἔλλειψη πιστώσεων, ἀλλὰ γιατὶ τὰ ἀνάγκασε ὁ καιρὸς—οἱ βροχὲς καὶ τὰ χιόνια, κι' ἂν θέλῃς κάμε μήνυσι τὸν Ὕψιστο ποὺ σὲ διαψεύδῃ καὶ σήμερα ἀκόμα καὶ πιὸς ξέρει γιὰ πόσες ἀκόμα μέρες.

Ἀλλὰ μιλεῖ καὶ γιὰ τὸ ζήτημα τοῦ διδασκάλου τοῦ σχολείου μας... Τινὰ ποῦμε καὶ γιὰ τὴν ἀσύστολη αὐτὴ καὶ συστηματικὴ ψευδολογία καὶ κακοπιστία τοῦ «Παλαιοχωρίτου;»

Φταίει ὁ κ. Βασιλικὸς γιατὶ ἀρρώστησε ὁ δάσκαλος Ριζῶν καὶ ἔφυγε μὲ ἀναρρωτικὴ ἄδεια ἢ γιατὶ ἡ Ἐπιθεώρησις ἀπέσπασε τὸν δάσκαλο τοῦ χωριοῦ μας στὰ Ριζᾶ.

Ἀλλά.....ἀλλά.....πῶ· νὰ συνενοηθῇ κανεὶς μὲ τέτοιον ἄνθρωπον.

Ξεχνᾶς καλέ μου ἄνθρωπε πὼς ὁ κ. Βασιλικοῦ δὲν εἶναι ἐπιθεωρητὴς Δημοτικῶν σχολείων ἢ Παντεπόπτης Δερβὲν ἀγᾶ;

Α. Χ.

Παλαιόχωρα 17 1-35

ΑΠΟ ΤΟΝ Ν. ΜΑΡΜΑΡΑ

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ κ. ΤΑΟΥΤΣΟΓΛΟΥ

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Δημοσιεύσατε παρακαλῶ εἰς τὴν ἔγκριτον ὑμῶν ἐφημερίδα τὰ κάτωθι

Ἂν καὶ δὲν ὑπάρχει κανεὶς λόγος νὰ διαψεύσω τὰ ψεύδη τοῦ κὺρ Ἀλέκου Ταουτσόγλου τὰ δημοσιευθέντα εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 17 τῆς 23 12 34 φύλλον τῆς ἐφημερίδος «Χαλκιδικῆ», διότι ὅλοι οἱ εἰς τὸν Ν. Μαρμαρὰν κατοικοῦντες εἴμαστε τόσο λίγοι ποὺ ξερόμαστε καὶ τὰ δόντια μας ἀκόμη, ὥστε νὰ μὴ εἶναι ἀνάγκη νά... αὐτορεκλαμάρουμε ὁ καθένας τὸν ἑαυτό του. Καὶ ἀκόμη, ἂν καὶ δὲν θεωρῶ τὰ ἐπαγγέλματα εἰς τὰ ὁποῖα ἀναγκαστικῶς μὲ κατατάσσει ὁ κὺρ Ἀλέκος (καὶ τὰ ὁποῖα οὐδέποτε ἔτυχε νὰ ἐπαγγελθῶ) ἐξευτελιστικά, πρόστυχα καί... ἐξυβριστικά—ὡς τὰ θεωρεῖ ὁ κὺρ Ἀλέκος—διότι κάθε ἄνθρωπος διὰ νὰ ζήσῃ σήμερα καὶ ἄλλοτε μέσα εἰς τὴν κοινωνίαν τίμιος, ἀναγκαστικῶς θὰ μετέλθῃ ἕνα ἐπάγγελμα καὶ δὲν μποροῦν φυσικὰ ὅλοι νὰ εἶναι π. χ. δημογέροντες, καὶ κάθε νόμιμο ἐπάγγελμα ποὺ μετέρχεται σήμερα ἕνας βιοπαλαιστὴς εἶναι τίμιο καὶ εὐγενικὸ καὶ διὰ τὸν ἴδιον καὶ διὰ τὴν κοινωνίαν μέσα εἰς τὴν ὁποίαν ζῇ, διότι χωρὶς τὸ ἐπάγγελμα αὐτὸ—ὁποιοδήποτε ἐπάγγελμα—ἴσως νὰ μὴ μπόροῦσε νὰ ὑπάρξῃ οὔτε κοινωνία κάν.

Λοιπόν, ἂν καὶ δι' ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους δὲν ὑπῆρχε ἀνάγκη νὰ ἀπαντήσω εἰς τὸν κ. τέως δημογέροντα τέως Δήμαρχον καὶ τέως προύχοντά μας—ἐπαγγέλματα διὰ τὰ ὁποῖα πολὺ ὑπερηφανεύεται—ὅμως ἀπαντῶ ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ πολὺς κύριος ΤΕΩΣ δὲν εἶναι σήμερα τίποτα ἄλλο παρὰ ἕνας κοινὸς κοινότατος νταβερνιάρης.

Τὶ σχέσι ὅμως ἔχει τὸ ἐπάγγελμα ἑνὸς ἀνθρώπου ὅταν ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς δὲν εἶναι ἱκανὸς καὶ ἄξιος νὰ τὸ τιμήσῃ;

Καὶ διὰ μὲν τὴν ἰδικήν μου διαγωγὴν ἂς μιλήσῃ ὅποιος θέλει, διὰ τὴν διαγωγὴν ὅμως τοῦ κ. Τσαουτσόγλου, ἀλλίμονον ἂν ὑποχρεωθῇ νὰ ἐκδώσῃ πιστοποιητικὸν ἡ Εἰσαγγελία Χαλκιδικῆς. Αὐτὴ μόνον εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐκδώσῃ τὸ πιστοποιητικόν .. καλῆς διαγωγῆς τοῦ κ. τέως σπουδαίου καὶ ὄχι οἱ κάτοικοι Σιθωνίας ἀπὸ τοὺς ὁποίους τὸ πέρνει μόνος του αὐθαίρετα. χωρὶς νὰ τὸν ξέρουν καθόλου καὶ χωρίς... ὑπογραφές.

Ταῦτα διὰ νὰ λήξῃ κάθε μεταξὺ ἐμοῦ καὶ τοῦ ***τέως σπουδαίου*** καὶ νῦν νταβερνιάρη κύρ Ἀλέκου συζήτησις.

Ι. ΚΑΝΑΤΑΣ

Ν. Μαρμαρᾶς 14-1-53

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΓΑΜΟΙ

Τὴν προὸ παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐγένοντο οἱ γάμοι τῆς χαριτοβρίτου Δος Φοῦλας Διαμαντίδου μετὰ τοῦ ἰατροῦ τῆς ἑταιρείας μεταλλείων Κασσάνδρας κ. Ἀλέκου Κυριακίδου.

Τοὺς στεφάνους ἀντήλλαξαν οἱ κ. κ. Βακιρτζῆς ἰατρὸς καὶ Πλακόπουλος μηχανικός.

Εἰς τοὺς γάμους τοῦ ἐκλεκτοῦ ζεύγους παρευρέθησαν μεταξὺ ἄλλων ὁ Διευθυντὴς μεταλλείων κ. Δημολίτσας. ὁ ἀρχιλογιστὴς κ. Ἰωαννίδης, οἱ κ. κ. Ζέρβας, Σταυρινός, Ὀρφανός, Πατρώνης καὶ πολλοὶ ἄλλοι.

Εἰς τὸ ταιριστὸ ζευγάρι εὔχομαι πᾶσαν προκοπήν.

Χ. Κ. Π.

Στρατῶνι 20 1-35

ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

Σ' ΑΓΑΠΩ!

Σ' ἀγαπῶ
μ' ἕνα αἰθέριο σκοπὸ
π' ἀντηχεῖ μυστικὰ στὴν ψυχή μου.
Δὲν μπορῶ. Ἀκριβή,
πιὸ ἁπλᾶ νὰ στὸ πῶ
πὼς γιὰ σὲ τραγουδῶ
τὴ λεπτὴ μουσική μου...

Ἡ γλυκειά σου ματιὰ
στὴ θωλὴ βεμματιὰ
τῆς θλιμμένης ζωῆς μου:
Δῶρο θεῖο. Ὦ! καλή,
σὰν ἀνθοῦ εὐωδιὰ
στὴν γερμένη ροδιὰ
μιας ἐλπίδας κριφῆς μου...

Ἀπολλώνεια ἡ φωνὴ
τὸ Ναὸ πού δονεῖ
ἑνὸς μέσα μεγάλου μου κόσμου.
θὰ σοῦ πῇ τυφερά,
θὰ σοῦ πῇ ἁπαλά,
πὼς γιὰ σένα κυλᾶ
κάποιο δάκρυ ἐντός μου...

Σ' ἀγαπῶ
μ' ἕνα σπάνιο σκοπὸ
ποὺ στὰ ρεῖθρ' ἀντηχεῖ τῆς ψυχῆς μου,
κι' ἀγρσικιέται ἁπλὰ
κι' ἀγρσικιέται βαθειὰ
στοὺς παλμοὺς μιᾶς καρδιᾶς...
τῆς δικῆς μου!...

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΡΚΑΡΑ

ΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΞΥΠΝΗΣΑΝ ΚΑΙ ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΘΗΣΑΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΒΕΝΙΖΕΛΙΚΗΝ ΕΚΜΕΤΑΛΕΥΣΙΝ

Κύριε Διευθυντὰ παρακαλῶ ὅπως δημοσιεύσητε εἰς μίαν στήλην τῆς ἀγαπητῆς «Φωνῆς» τὰ κάτωθι σχετικὰ περὶ τῆς κοινότητός μας.

Εἰς τὸ πρώην Τουρκικὸν χωρίον Καρκάραν τῆς Καλαμαριᾶς ἐγκατεστάθημεν κατὰ τὸ ἔτος 1924 περὶ τὰς 280 περίπου προσφυγικαὶ οἰκογένειαι καὶ 14 τοιαῦται γηγενεῖς ἀκτήμονες ἐκ Βιβδου.

Ἀπὸ τότε τὴν ἀπομεμακρυσμένην καὶ ἀπομεμονωμένην κοινότητά μας τὴν ἀπασχολοῦν πολλαπλᾶ ζητήματα τῶν ὁποίων τὴν θεραπείαν πολλάκις ἐπροτείναμεν εἰς τοὺς τότε καὶ μέχρι τοῦ ἔτους 1932 κρατοῦντας «πατέρας τῆς φυλῆς καὶ τῶν προσφύγων», πλὴν ὅμως οὐδὲν τῶν ζητημάτων μας ἔστω καὶ μερικῶς ἐθεραπεύθη ἀπὸ τοὺς τότε δημαγωγούς, οἱ ὁποῖοι τὸ ὄνομα μονάχα εἶχον ὅτι ἐνδιεφέροντο διὰ τοὺς πρόσφυγας ἐνῶ εἰς τὴν πραγματικότητα μᾶς ἐκμεταλλεύοντο αἰσχρότατα καὶ μᾶς χαντάκωσαν.

Κατὰ τὸ βραχὺ δὲ χρονικὸν διάστημα τῆς διακυβερνήσεως τῆς χώρας ὑπὸ τῆς νῦν Λαϊκῆς κυβερνήσεως ἡ στοργὴ καὶ ἡ μέριμνά της διὰ τὴν καλλιτέρευσιν τῆς ἀφορήτου ἀπὸ πάσης ἀπόψεως καταστάσεώς τῆς χώρας, ἐπεξετάθη καὶ εἰς τὴν κοινότητά μας καὶ πρῶτον μὲν μᾶς ἐγκατέστησεν τηλέφωνον, δεύτερον ἐνεκρίθη πίστωσις 80.000 διὰ τὸ σχολεῖον μας, τρίτον κατ' αὐτὰς πρόκειται νὰ μᾶς ἐπισκευασθῇ καὶ τὸ ὑδραγωγεῖον μας ὡς μᾶς ἐγνώρισεν δι' ἐπιστολῆς του ὁ δημοφιλὴς βουλευτής μας κ. Βασίλειος Βασιλικοῦ τὸν ὁποῖον ὑπερευχαριστοῦμεν διὰ τὴν μέριμναν καὶ ἐνδιαφέρον του διὰ τὰ κοινοτικά μας ζητήματα.

Ἔτσι ὁ προσφυγικὸς κόσμος κατάλαβε τώρα πιὰ ποῖοι ἐνδιαφέρονται πραγματικὰ γι' αὐτοὺς καὶ ποῖοι εἶναι οἱ «***προσφυγοφογάδες***» οἱ ὁποῖοι διέδιδαν ἀνὰ τὸν προσφυγικὸν κόσμον ὅτι ἂν ἐρχόνταν ποτὲ εἰς τὴν ἀρχὴν τὸ Λαϊκὸν κόμμα θὰ πέταζε ἀπὸ μῖσος ὅλους τοὺς πρόσφυγας στὴ θάλασσα καὶ θὰ ἔκαιγε τὰ σπίτια των.

Τώρα τὰ κόλπα αὐτὰ τῶν «***προσφυγοφαγάδων***» δὲν πιάνουν καὶ ὅταν ἔρθῃ ἡ καιάλληλη στιγμὴ ὁ προσφυγικὸς κόσμος θὰ τοὺς σιγυρίσῃ ὅπως τοὺς ἀξίζει τοὺς αἰσχροὺς αὐτοὺς ἐκμεταλλευτάς του.

Γ. ΚΛΗΜΑΝΤΑΚΗΣ

Πρόεδρος Κοιν. Καρκάρας

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΟΥ κ. ΚΑΡ

Ἀπὸ τὸ προσεχὲς φύλλον μας ἡ νέα σειρὰ τῶν ἐκλεκτῶν ἀνταποκρίσεων τοῦ συνεργάτου μας κ. ΚΑΡ.

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

Ἐτησία συνδρομὴ δραχ. 75

Ἐπιστολαὶ ἐμβάσματα

ΝΙΚ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΝ

Πολύγυρον

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικὰ ζητήματα δωρεάν.
Ξέναι δημοσιεύσεις, πληστηριασμοί, ἀγγελίαι, κ.λ.π. 5 δραχ. κατὰ στίχον.

Διὰ δύο δημοσιεύσεις 3 δραχ.
Πᾶσα δημοσίευσις προπληρώνεται.

Χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

Μιὰ εἴδηση στὰ μέσα φύλλα τῆς «Φωνῆς» ἔγραφε παραπροχθές: Ἡ Γρηγορία Χρυσανθοπούλου ἐγέννησε ἀνθρωπόμορφον τέρας ἐκ κλεψιγαμίας. Πιεσθεῖσα ἀπεκάλυψε ὅτι εἶχε βιασθῆ ὑπὸ τοῦ πατρός της, παρ' οὗ καὶ κατέστη ἔγκυος.

Καὶ αὐτὴ ἡ.....τρομερὴ εἴδηση δὲν εἶναι ἡ πρώτη. Τέτοιες, παρόμοιες καί..τρομερώτερες ἀκόμα, δημοσιεύουν καθεμέρα οἱ 'Αθηναϊκὲς ἐφημερίδες, πότε ἀπὸ τὶς πόλεις, πότε ἀπὸ τὴν ....ἀγνή, ἠθικὴ καὶ ἀμόλυντο ὕπαιθρο —τὸ χωριό.

Ἔρε....γειά σου, χαρά σου.....ἀθάνατη, ἀδιάφθορη, ἱστορική, πατροπαράδοτη, ἁγνή, ἱερὰ κ.λ.π. κ.λ.π. Ἑλληνικὴ *«οἰκογένεια»*.....Φτοῦ σου, φτοῦ σου νὰ μὴ βασκαθῆς.

Αὐτὸ τὸ...ἁγνὸ καὶ μεγάλο *«ἰδανικό»*, λέγαν οἱ σοφοί μας πὼς μᾶς ἀπόμενε ἀκόμα. Μὰ τώρα, πάει κι' αὐτό...κλαύσατε, λοιπόν, καὶ θρηνήσατε τὸν *γκριτσμὰ* τῶν «ἰδανικῶν»

Μὰ οἱ μεγάλοι καὶ τρανοὶ σοφοί μας, μᾶς λέγαν καὶ τὴ φορὰ αὐτὴ ψέμματα. Τὸ γιατί....ἂς τ' ἀφήσουμε· δὲν συμφέρει νὰ βγαίνουν στὴ φόρα τ' ἄπλυτα.

Τὸ «ἰδανικὸ» τῆς οἰκογενείας εἶχε σβήσει ἀπὸ τὴ μέρα τῆς Δημιουργίας.

Ἀπὸ τὸν καιρὸ ποὺ ἐμονιμοποιήθη καὶ ἐπισημοποιήθη μὲ τὸ κῦρος τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν βία τῶν νόμων τῆς πολιτείας τὸ σύστημα τῆς καθ' ὁμάδας διαβιώσεως τῶν ἀναπαραγομένων ἀνθρώπων συμβαίνουν πανομοιοτύπως τὰ ἴδια παρατράγουδα εἰς τὴν....ἁγίαν, ἁγνήν, εὐλογημένην καὶ ἱερὰν ἑστίαν τῶν *οἰκογενειακῶν παραδόσεων*.

Θέλτε νὰ φέρω παραδείγματα;

Ἀπὸ ποὺ ὅμως νὰ ἀρχίσω;

Ἀλλὰ καλύτερα ἂς πάρουμε τὴν ἱστορία τῆς «οἰκογενείας» ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς Κοσμογονίας.

Καί.....ἀπὸ Θεοῦ ἄρχεσθε....

Ὁ πατήρ, λοιπόν, τῶν θεῶν ὁ Κρόνος κατεβρόχθιζε τὰ παιδιά του ζεστά ζεστά, μόλις γεννιῶνταν, ὅπως καὶ ὁ Οὐγελῖνος ποὺ περιγράφει ὁ Δάντης στὴν Κόλαση. Καὶτοῦτογιὰνὰμὴν ἔχει κληρονόμους καὶ τὸν πάρουν τὸν θρόνο. Καὶ δὲν θὰ ὑπῆρχε τὸ ἀνθρώπινον γένος ἂν ἡ γυναίκα τοῦ Κρόνου Ρέα δὲν τὸν ἔδιδε νὰ φάει ἀντὶ τοῦ παιδιοῦ των τοῦ Δία ἕναν σπαργανομένο βράχο. Ἔτσι μονάχα γλύτωσε ἀπὸ τὸ φάγωμα τοῦ πατέρα του ὁ Ζεύς, ὁ πατέρας τῶν ἀνθρώπων.

Ἀλλὰ κι' αὐτὸς δὲν τὰ πήγαινε καθόλου καλὰ μὲ τὴ γυναίκα του τὴν Ἥρα. Ἡ μοιχεία καὶ τῶν δυὸ αὐτῶν θεῶν ξεπερνοῦσε τὴ σημερινή.

Καὶ ἀφοῦ κάναμε τὸ χρέος μας τὸ ἱερὸ ν' ἀρχίσουμε ἀπὸ τοὺς θεοὺς ἂς ἔλθουμε καὶ στὰ πλάσματά των...

* * *

Ἐδῶ δὰ εἶναι ποὺ ἀπὸ τὴν ἄρχὴ ἀρχὴ ἐβάρεσε φαλιμέντο ἡ...ἁγία «οἰκογένεια.»

Μετρᾶτε:

Ὁ πρωτοπλάστης Ἀδὰμ εἶχε—ὅπως μᾶς βεβαιώνει ἡ Ἁγία Γραφὴ—τρία παιδιὰ τὸν Κάϊν, τὸν Ἄβελ καὶ τὸν Σήθ. Καὶ τὰ τρία ἀρσενικά. Γυναίκα στὸν κόσμο ἄλλη ἀπὸ τὴ μάννα των δὲν ὑπῆρχε (ἔτσι λένε, τοὐλάχιστο, οἱ Ἅγιες Γραφές). Ἄλλα παιδιὰ ἀπ' αὐτὰ τὰ τρία δὲν εἶχε ὁ Ἀδάμ, ἀλλὰ καὶ νὰ εἶχε θᾶταν ἀδέρφια. Πῶς λοιπὸν γονιμοποιήθηκε τὸ ἀνθρώπινο γένος; Τὰ παιδιὰ τοῦ Ἀδὰμ γεννοβόλησαν μὲ τὴ μάνα των (ἢ μὲ τὶς ἀδερφές των, ἂν εἶχαν.)

Πρώτη....ἁγία καὶ μεγάλη παράδοσις τῆς «οἰκογνείας».

Ἀλλὰ ὁ Κάϊν σκότωσε γιὰ κληρονομικὲς διαφορὲς τὸν ἀδερφό του Ἄβελ...

Δεύτερη....ἱερὰ οἰκογενειακὴ παράδοσις.

Παρακάτω.

Ὁ ἀείμνηστος, ἀγαπητὸς καὶ εὐλογημένος τοῦ Θεοῦ Ἀβραάμ, λαβὼν ἀκονισμένο χατζάρι ἀνὰ χεῖρας συνέλαβε τὸν προσφυλῆ του υἱὸ τὸν Ἰσαὰκ καὶ ἦτο ἕτοιμος νὰ τόν...θυσιάσει γιὰ νὰ φανεῖ εὐχάριστος στὸ Θεό.

Τρίτη....ἁγνὴ οἰκογενειακὴ παράδοσις αὐτή.

Προχωροῦμε:

Οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Ἰωσὴφ τὸν πούλησαν στὸν Φαραὼ γιὰ λίγες πενταροδεκάρες.

Ἀλλὰ ποῦ νὰ σταμάτησουμε καὶ πῶς νὰ τελειώσουμε τίς...ὡραῖες αὐτὲς *«οἰκογενειακὲς παραδόσεις»;*

Οἱ βασιληᾶδες τῆς Αἰγύπτου Πτολεμαῖοι εἶχαν τὴν αἰμομιξία *τίτλο τιμῆς*. Ὁ Πτολεμαῖος ὁ Αὐλητής, ὁ πιὸ ἔκφυλος βασιληᾶς τῆς Αἰγύπτου, ὁ πατέρας τῆς περίφημης τελευταίας Ἑλληνίδας βασίλισσας τῆς Αἰγύπτου Κλεοπάτρας, διὰ τῆς διαθήκης του ὑποχρέωνε τὴν Κλεοπάτρα νὰ παντρευτεῖ τὸν μικρότερο ἀδερφό της τὸν Πτολεμαῖο ΙΒ.

Ἀλλὰ πόσοι καὶ πόσοι βασιληᾶδες στὴν Παγκόσμιο ἱστορία—*ὡς χθὲς ἀκόμα*—δὲν ξεπάστρεβαν «διὰ πυρὸς καὶ μαχαίρας» τὰ παιδιά των γιὰ νὰ μὴ τοὺς πάρουν τὸ θρόνο, ἢ τὰ παιδιὰ τοὺς πατέρες των, γιὰ νὰ τοὺς κληρονομήσουν, ὅταν αὐτοὶ δὲν εἶχαν σκοπὸ νὰ πεθάνουν μιὰ ὥρα ἀρχήτερά καὶ νὰ τοὺς ἀδιάσουν τὸν τόπο—θρόνο!!...

Μήπως ἡ Μήδεια δὲν ἔσφαξε μὲ τὰ ἴδια της τὰ χέρια τὰ παιδιά της; Ἀλλὰ καὶ ὁ Οἰδίπους δὲν πετάχθηκε ἀπὸ τοὺς ἴδιους τοὺς γονεῖς του στὰ χωράφια γιὰ νὰ τὸν φᾶνε τὰ ὄρνια ὡς εἶδος ἔκθετον τοῦ ἀστυνομικοῦ δελτίου τῶν συγχρόνων «πολιτισμένων» ἡμερῶν;

Ἀλλίμονο δὲ ἂν θελήση νὰ θυμηθῆ κανεὶς τὶς σημερινές.....ὡραῖες, ἅγιες καὶ ἁγνὲς «οἰκογενειακὲς παραδόσεις».

Σήμερα—ἐν ἡμέραις ἀφθάστου «πολιτισμοῦ»—σφάζονται τόσα ἀδέρφια ἀναμεταξύ των, τόσοι πατέρες ἀπὸ τὰ παιδιά των καὶ τόσα παιδιὰ ἀπὸ τοὺς πατέρες των, ὅσα δὲν σφάζονται ἀρνιὰ τὸ Πάσχα.

Ἂν ἠῆς δὲ γιὰ τὶς ἄλλες.....τίμιες, ἠθικὲς καὶ ὡραῖες «οἰκογενειακὲς παραδόσεις,» δηλαδὴ τὶς σχέσεις μεταξὺ πατέρα καὶ θυγατέρων του—σὰν αὐτὴ ποῦ μᾶς ἔδωσε τὴν ἀφορμὴ τοῦ σημερινοῦ χρονογραφήματος—τὶς ἀντίστροφες σχέσεις μεταξὺ ἀγοριῶν καὶ μητέρας, τὰ ὄμορφα *«κερατάκια»* τῶν συζύγων ἀπὸ τὰ «ἕτερα ἡμίσυ» των καὶ τὰ περίφημα δράματα τῶν πεθερῶν καὶ γαμπρῶν....Ἔ, τότε, δὲν μποροῦς παρὰ νὰ φωνάξεις μ' ὅλη σου τὴν καρδιά: *«Ζήτω, ἀθάνατη, ἁγνή, ἄ ια καὶ πολιτισμένη οἰκογένεια, Ζήτω»* καὶ νὰ καταραστεῖς μ' ὅλο σου τὸ δίκιο τούς.... ἄθλιους καὶ βάρβαρους κομμουνιστὲς ποὺ θέλουν νὰ μᾶς χαλάσουν τὴν ἱερὴ *«οἰκογένεια»* μὲ τὶς τόσες ἁγνές της «παραδόσεις,»—τὸ λαμπρό, ὡραῖο καὶ ὑψηλὸ αὐτὸ *«ἰδανικὸ»* τῆς «πολισμένης» ἀνθρωπότητας.

Ἄθλιοι καὶ βάρβαροι μπολσεβίκοι.. Φτοῦ, νὰ χαθῆτε μασκαράδες.

Ποιοὶ ὅμως;...

ΛΑΚ—Σ

ΑΠΟ ΤΟ ΜΑΛΤΕΠΕ

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΜΟΝΑΧΑ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΑΝΑΞΙΟΠΑΘΟΥΝΤΕΣ

Ἡ σημερινὴ κυβέρνησις παρ' ὅλον ὅτι ἐθεωρεῖτο καὶ διεβάλετο καταλλήλως καὶ ἐντατικῶς ἀπὸ τοὺς Βενιζελικοὺς, ὡς ἀντιπροσφυγικὴ, ὅμως μόλις ἀνέλαβε τὴν ἀρχὴν ἔστρεψε τὴν προσοχήν της κυρίως πρὸς τοὺς πρόσφυγας παραμελήσασα, μπορεῖ νὰ πῇ κανείς, χάριν αὐτῶν τοὺς γηγενεῖς καὶ μάλιστα τοὺς Λαϊκοὺς γηγενεῖς—ὅπως εἶναι κατὰ κανόνα ὅλοι οἱ Χαλκιδικεῖς.

Νὰ περικὰ παραδείγματα:

Ἐδῶ κάτω ἡ κυβέρνησις παρεχώρησε γεωργικὸ κλῆρο ὄχι μονάχα στοὺς ἀρχηγοὺς οἰκογειῶν, ἀλλὰ καὶ σ' ὅλα τὰ ἐνήλικα παιδιὰ (ἀγόρια καὶ κορίτσια ἀκόμα) καὶ μονάχα σὲ μᾶς δὲν ἔδωσε σχεδὸν τίποτα.

Τώρα πάλι ἀκοῦμε πὼς ἡ κυβέρνησις θὰ φκιάξῃ σὲ κάθε γυιὸ καὶ σπίτι καὶ γιὰ μᾶς οὔτε κουβέντα κὰν κι' ἂς μὴν ἔχουμε οὔτε ἀχυροκάλυβα.

Μὰ γιατὶ τέλος πάντων ὅλα γιὰ τοὺς πρόσφυγας ἀφοῦ κι' ἡμεῖς «τάχουμε σὲ μιὰ πλαγιὰ μ' αὐτοὺς βαρεμένα;»

Δὲν λέμε φυσικὰ ἡμεῖς νὰ μὴ τοὺς δώσῃ γεωργικὸ κλῆρο τοὺς πρόσφυγας καὶ νὰ μὴ τοὺς κάμῃ σπίτια. Ὄχι, ὄχι, τέτοιο πρᾶγμα οὔτε ἀπὸ τὸ νοῦ μας κὰν πέρασε· πολὺ καλά, μάλιστα, πολὺ θαυμάσια, πολὺ ἅγια καὶ τίμια κάμνει ἡ καλὴ σημερινὴ κυβέρνησις νὰ δείχνῃ τόσο στοργικὸ ἐνδιαφέρο γιὰ τοὺς πρόσφυγας, νὰ τοὺς ὑποστηρίζῃ τοὺς πτωχοὺς καὶ δυστυχισμένους αὐτοὺς ἀδελφούς μας. Μὰ νὰ μᾶς κυττάξῃ καὶ μᾶς τοὺς γηγενεῖς, γιατὶ κι' ἡμεῖς δὲν εἴμαστε σὲ καλύτερα ἀπ' αὐτοὺς χάλια. Μὰ καὶ διότι, ἡ μερολοπτικὴ αὐτὴ φροντίδα της γιὰ τοὺς πρόσφυγας μοναχά, δημιουργεῖ ἀναγκαστικὰ καὶ ἀναπόφευκτα ζήλιες, μίση, ἔχθρες ἀνα μεταξύ μας. Καὶ τὴ δημιουργία αὐτῶν τῶν ἀντιπαθειῶν μεταξὺ γηγενῶν καὶ προσφύγων πρέπει νὰ τὴν ἀποφύγῃ ἡ σημερινὴ κυβέρνησις—ἂν πραγματικὰ ἐνδιαφέρεται γιὰ τὸ λαὸ καὶ φαίνεται πὼς ἐνδιαφέρεται—καὶ θὰ τὰς ἀποφύγῃ ὅταν παύσῃ νὰ εὐεργετῇ καὶ νὰ ὑποστηρίζῃ μονάχα τοὺς πρόσφυγας ἢ μονάχα τοὺς γηγενεῖς.

Γηγενεῖς καὶ πρόσφυγες εἴμαστε ἀπὸ τὴν ἴδια πάστα φκιαγμένοι, ἔχουμε τὰ ἴδια δικαιώματα στὴ ζωὴ καὶ στὴν 'Ελληνικὴ κοινωνία καὶ ἀξιοῦμε νὰ δεχόμαστε τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰς φροντίδας τοῦ Κράτους ἐξ ἴσου καὶ δίκαια.

Ναί, δίκαια πρέπει νὰ γίνεται ὁ καταμερισμὸς τῶν φροντίδων καὶ εὐεργεσιῶν τοῦ κράτους ποὸς ὅλους τοὺς πολίτας του, γιὰ νὰ λήψῃ κάθε μεμψιμοιρία καὶ παρεξήγησις καὶ διότι παρ' ὅλην τὴν ἀγάπην μας καὶ τὴν συμπόνια ποὺ τρέφουμε πρὸς τοὺς ἀδελφούς μας πρόσφυγας, δὲν θὰ μπορέσουμε—ἀφοῦ εἴμαστε ἄνθρωποι κι' ἔχουμε ἀνάγκες, πάθη κι' ἄλλες ἀνθρώπινες ἀδυναμίες—τελικὰ ***νὰ μὴ μνησικακήσουμε ἐναντίον των καὶ ἐναντίον τοῦ Κράτους ποὺ μὲ τὴν ἀνοησίαν του ἐξακολουθῇ ἀκόμα (ὕστερα ἀπὸ 12 χρόνια) νὰ χωρίζῃ τοὺς πολίτας σὲ πρόσφυγας καὶ γηγενεῖς.***

Κι' εἴπαμε, ὄχι γιατὶ δὲν θέλουμε ἡμεῖς οἱ γηγενεῖς τὸ καλὸ καὶ τὴν προκοπὴ τῶν προσφύγων, ἀλλὰ γιατὶ ἡμεῖς δυστυχοῦμε ἐξ ἴσου μ' αὐτούς.

Καὶ ὅταν ὁ ἕνας τρώει καὶ ὁ ἄλλος κυττάξει, φυσικὰ κι' ἀναπόφευκτα δημιουργεῖται κακία καὶ μῖσος μεταξὺ νηστικοῦ καὶ χορτάτου.

Γιατί, λοιπόν, νὰ μὴ φκιάξῃ τὸ κράτος καὶ στοὺς γηγενεῖς σπίτια ἀφοῦ καὶ αὐτοὶ—ὅπως καὶ οἱ πρόσφυγες—δὲν ἔχουν σπίτια καὶ ἀφοῦ καὶ οἱ δύο των στὴν .....οἰκονομικὴ πλάστιγγα ζυγίζουν ἰσόβαρα;

Αὐτὰ πρέπει νὰ τὰ προσέξῃ πολὺ τὸ κράτος, ἀλλὰ πρὸ πάντων οἱ κ. κ. ἀντιπρόσωποί μας γιὰ νὰ μὴν ἔχουμε ἀργότερα.....παρεξηγήσεις καί πολλὰ καὶ διάφορα παρατράγουδα....

Συνενοούμεθα κ. Βασιλικοῦ;

ΧΡ. ΖΑΡΚΑΔΑΣ

Μαλτεπὲ Κασσανδρας

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Ἀπὸ τὴ στήλη αὐτὴ ἀπαντοῦμε στοὺς ἀναγνῶστες μας γιὰ τὶς δουλειές των, ποὺ τυχαίνει νὰ ἔχουν στὰ δημόσια γραφεῖα Πολυγύρου.

Ὅσοι θέλουν νὰ τοὺ ἀπαντοῦμε μὲ γράμμα μας, νὰ μᾶς στέλνουν γραμμόσημα 3 δραχμῶν.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀνταποκριτές μας καὶ οἱ ἔκτακτοι συνεργάτες μας νὰ γράφουν τὶς πρὸς δημοσίευση ἐργασίες των στὴ μιὰ πλευρὰ τοῦ χαρτιοῦ. Ἐπίσης οἱ ἀνταποκρίσεις των νὰ εἶναι ὅσο τὸ δυνατὸν συντομώτερες (περιληπτικώτερες) καὶ καθαρογραμμένες.

κ. Μάριον Βαϊνὸν Ἀθήνας. Εὐχαρίστως θὰ ἀναγγελθοῦν εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον.

κ. Η. Πασαδὰν Ν. Μουδανιά. Ἐπὶ τοῦ ἰδίου ζητήματος ἐδημοσιεύσαμεν ἐπιστολὴν τοῦ κ. Δεπέ. Παρέλκει συνεπῶς ἡ δημοσίευσις καὶ ἄλλης ὁμοίας ἀνταποκρίσεως.

κ. Χ. Ζαρκαδὰν Μαλτεπὲ Κασσάνδρας. Εἰς προηγούμενον φύλλον μας ἐδημοσιεύσαμεν καὶ ἄλλην σχετικὴν ἀνταπόκρισιν. Προσέξτε την.

κ. Θεογ. Κουμαντσιώτην Παλαιοχώριον. Ἡ ἀνταπόκρισίς σας θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον.

Γραφεῖον Ε. Ρ. Κ. Μουδανιά. Ὑπόθεσις ἀνταποκρίσεώς σας διευθετήθη διὰ δημοσιεύσεως ἐπιστολῆς ἐκ μέρους τοῦ κ. Στεργ. Παπαγιάννη.

κ. Δημ. Ἀθανασιάδην Ἄθυτον. Εὐχαρίστως θὰ ἐδημοσιεύετο ἐὰν δὲν ἦτο καθαρῶς προσωπικοῦ περιεχομένου.

κ. κ. Ἀλκιβ. Τζάμαλην *Μεγ. Παναγίαν*, Δημ. Μηλὰν *Καλυβες*, Ἀθ. Βασίλαν *Ἱερισσὸν*, Ν. Καραμανλὴν *Καψοχώραν*, Γ. Βογιατζὴν *Χανιώτην*.

Συνδρομαί σας ἐλήφθησαν, εὐχαριστοῦμεν.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΕΡΙΣΣΟ

Η ΕΜΠΑΘΕΙΑ ΚΑΙ Η ΨΕΥΔΟΛΟΓΙΑ ΚΥΒΕΡΝΑ ΤΑΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΩΝ

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 18 τῆς 30 12 34 φύλλον τῆς ἐφημερίδος «Χαλκιδικὴ» ἐδημοσιεύθη ἄρθρον τοῦ ἐξ Ἱερισσοῦ κ. Δημητρίου Τερτυλίνη μὲ τίτλον «ἀφῆστε τὰ λόγια καὶ τοὺς δικολαβισμοὺς, προσέξατε τὴν συμφοράν μας.»

Ὁμολογουμένως οὐδόλως ἐξεπλάγημεν διὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ ἀναγραφόμενα ἀνομασήματα τοῦ ἀθρογράφου διότι ὁ τύπος οὗτος, γνωστὸς διὰ τοὺς παροικοῦντας τὴν.....Ἱερισσόν.

Ἐπιπολαίου καὶ ἀνειλικρινοῦς χαρακτῆρος, γνωστὸς ὑπὸ τὸ ὄνομα «βουλευτὴς» (ἔμεινε τοῦ κακομοίρη ὁ τίτλος ἀπὸ τότε ποὺ ἐξετέθη κατὰ τὸ 1926 ὡς ὑποψήφιος τῶν Ἐπαγγελματιῶν Χαλκιδικῆς καὶ μόνον ἐξετέθη διότι ὁ ἄτυχος μήτε αὐτῶν τῶν συμπατριωτῶν του τὴν πλειοψηφίαν κατώρθωσε νὰ πάρῃ) καὶ ἀπὸ τότε τὸ φυσάει καὶ δὲν κρυώνει, διότι ἐπανειλημμένως καὶ μέχρι σήμερον πλειστάκις ἐκτεθεὶς ὡς κοινοτικὸς ὑποψήφιος δὲν κατώρθωσε νὰ τιμηθῇ.

Λαϊκὸς τὸ πρῶτον, διδάξας ἔπειτα κομμουνιστικὰς θεωρείας, ἐκπρόσωπος τῶν ἐπαγγελματιῶν ἔπειτα καὶ πάλιν λαϊκός, βαπτισθεὶς μόλις τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν τοῦ 1933 εἰς τὰ νάματα τοῦ βενιζελισμοῦ ὑπὸ τῆς ναιᾶς του κ. Φαρδῆ, εἰς ἐκδήλωσιν εὐγνωμοσύνης πρὸς τὴν ὁποίαν ἐξερχόμενος ἀνὰ τὴν ἐξοχὴν συνέλεγε ἄνθη τῶν ἀγρῶν μὲ τὰ ὁποῖα ἔκαμνεν ἀνθοδέσμας καὶ πρόσέφερεν αὐτήν.

Καὶ ἐν πρώτοις ἡ ἐπιγραφὴ τοῦ ἄρθρου γεμάτη ἀπὸ παραινέσεις καὶ συμβουλὰς Τίνος; ἀνθρώπου μὴ δυναμένου νὰ σταθεροποιηθῇ αὐτὸς πολιτικῶς. Καὶ παραθέτει σειρὰν ἀερολογημάτων καὶ σαπουνόφουσκες ἀστοργίας καὶ ἀδρανείας τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν σεισμοπαθῶν ὡς ἂν ἡ προεργασία δι' ἓν τοιοῦτον τεράστιον ἔργον ἀποκαταστάσεως ἦτο τελείως περιττὸν ἐνῶ δι' ἄνθρωπον ἔχε φρονοῦντα καὶ καλῆς πίστεως συζητητὴν ἀσφαλῶς τὸ μᾶλλον προέχον καὶ τὸ ἅπαντον τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων εἶνε ἡ καλὴ βάσις καὶ ἀφετηρία ἥτις ἀναμφιβόλως δημιουργεῖται καὶ θεμελιοῦται διὰ τῆς βαθείας καὶ ἐμπεριστατωμένης μελέτης, τῆς προεργασίας δηλονότι καὶ ὅλα αὐτὰ εἶνε περιττὰ βεβαίως μόνον δι' ἕνα τύπον ἐπιπολαίου καὶ ἀσταθοῦς ἀνδρός. Τὸ κυριώτερον ὅμως μέλημα καὶ τὸν ἀπώτερον σκοπὸν τοῦ ἀρθριδίου τοῦ κ. «βουλευτοῦ» μόνον ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι γνωρίζουν καλῶς τὴν ψυχοσύνθεσιν αὐτοῦ δύνανται νὰ διΐδουν εἰς μίανμικρὰν παράγραφον δυναμένην νὰ παρέλθῃ ἀπαρατήρητος διὰ τοὺς πολλοὺς, μέσα εἰς τὴν ὁποίαν παράγραφον ζωγραφίζεται φανερὰ ὁ πόνος του διότι «δὲν ἠσχολήθησαν καὶ πολὺ διὰ τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἀπωλεσθεισῶν περιουσιῶν τῆς Ἱερισσοῦ» Τύπος ἀπλήστου καχαρίου ὅπως ὅλοι οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν στρούγκαν τῶν φιλελευθέρων, λυπεῖται διότι τὸν ξέφυγε μία περίστασις γιὰ ***ἀποζημιὲς*** (λέξις γνωστὴ ἐκ τοῦ παρελθόντος εἰς τὸ λεξιλόγιον τῶν φιλελευθέρων) ***Ἐκτιμήσεις ἀποζημιώσεις, ὡς ἂν τὸ κράτος ἦτο ὑποχρεωμένον διότι ἐκ σφάλματος αὐτοῦ ἔγεινε ὁ σεισμὸς ὅπως οἱ πόλεμοι (πολεμοπαθεῖς) καὶ ἔλαβεν ἀποζημιώσεις τὸ κράτος ἀπὸ τὸν Θεὸν νὰ τὰ μοιράσῃ εἰς τοὺς παθόντας*** καὶ αὐτὸ ἀστόργως καὶ ἐγκληματικῶς κατεκράτησεν αὐτάς.

Βεβαίως τὸν καϋμένο πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ κατανοηθῇ τὸ δῆθεν ἐνδιαφέρον του διὰ τὸν κοσμάκι, γιὰ τὸν ὁποῖον ψάλλει ἱεριμιάδα, διὰ τὰς κακουχίας του καὶ τὰς ταλαιπωρίας του ἐνῶ πλήρης φθόνου κλωθμυρίζει διότι ἐξισώθησαν ὅλοι ὡσὰν τὸ ***ἀσυνείδητον*** κράτος νὰ μὴ ὤφειλε νὰ στεγάσῃ ἅπαντας τοὺς σεισμοπαθεῖς ἀστέγους, ἀλλὰ νὰ ***ἀποζημιώσῃ περιουσίας*** ἀπὸ τὰς ὁποίας καὶ πάλιν ὁ ἀρθρογράφος, ἀσφαλῶς, δὲν ἔπρεπε νὰ προσδοκᾶ περισσότερα τῶν ὅσων λαμβάνει τώρα διὰ τὴν στέγασίν του.

Εἶνε τῷ ὄντι περίεργον ὅτι ἐπανεληλμμένως οἱ διάφοροι ἀρθρογραφοῦντες ἐκ τῆς ἀντιθέτου παρατάξεώς μας ἀναμασοῦν διαρκῶς (καὶ τοῦτο διὰ νὰ μᾶς προσάψουν τὴν μομφὴν τῶν κακῆς πίστεως συζητητῶν) ὅτι ὁ κ. Βασιλικοῦ διὰ τῶν ἐν Ἱερισσῷ φίλων του προσάπτει τὴν συκοφαντίαν ὅτι δῆθεν ὁ Βενιζέλος κατὰ τὴν ἐδῶ ἐπίσκεψίν του εἶπεν ὅτι: «Μᾶς ἐτιμώρησεν ἡ Θεία Πρόνοια κλπ.» ἀλλὰ ἀφελέστατε κ. «Βουλευτὰ» (μὲ συγχωρεῖται παρ' ὀλίγον) πῶς θὰ εἶχε κανεὶς τὴν ἀφέλειαν νὰ πιστεύσῃ ὅτι πράγματι ὁ κ. Βενιζέλος κατάμουτρα στὸ ἀκροατήριόν του θὰ ἐτόλμα νὰ ὁμιλήσῃ τόσον ἀνωιδῶς καὶ κυνικῶς ὡς ἐὰν ἡμεῖς οἱ παρευρισκόμενοι θὰ ἀνεχόμεθα χάσκοντες καί... εὐχαριστοῦντες διὰ τὰς ὕβρεις του αὐτὰς σὰν χηνάρια καὶ δὲν θὰ τοῦ δύναμε ἀμέσως ἐκεῖ ἐπὶ τόπου τὴν ἐμπρέπουσαν ἀπάντησιν τοῦ γιουχαϊσμοῦ, μήπως νομίζητε ὅτι καὶ ἡμεῖς θὰ ἐκάμνωμεν ὅτι κάμνετε ἐσεῖς διὰ κάθε ἔναρθρον ἢ ἄναρθρον φωνὴν τοῦ δικοφόρου μάγου σας;

Ἀλλὰ τὶ διαφέρει κ. «βουλευτὰ» τὸ ὅτι πράγματι δὲν ἐξεστώμησεν αὐτολεξεὶ διὶ εὐνοήτους βέβαια λόγους, ὁ κ. Βενιζέλος τὰς εἰς αὐτὸν ἀποδιδομένας φράσεις, ἀλλ' δικολαβικώτατα μᾶς ἔψιλλε καὶ ἡμᾶς καὶ τοὺς ἀντιπάλους πολιτικοὺς τὸν ἀναβαλλόμενον; Καὶ δὲν ἐξέφρασεν οὔτε μίαν κὰν λέξιν συμπαθείας καὶ συμπόνιας πρὸς τὸν τόσον ΤΡΑΓΙΚΩΣ δοκιμασθέντα λαὸν τῆς Ἱερισσοῦ;

Ἢ μήπως τὰς συμπαθείας τὰς ἐξεδήλωσεν μυστικὰ καὶ ἰδιαιτέρως πρὸς τοὺς «ὁπαδοὺς», μὲ τὴν παράκλησιν νὰ μᾶς τὰς διαβιβάστε ἐσεῖς; Ὁ λαὸς ὅμως ξεύρει νὰ κρίνῃ καὶ ἡ κρίσις του εἶναι περισσότερο ἀπὸ δικαία.

Ποῦ δὲ βλέπετε ὅτι τὸ τεράστιον ὄντως ἔργον τῆς ἀνοικοδομήσεως παρακολύεται καὶ καρκινοβατεῖ; Μήπως δὲν συγκεντρώνονται τὰ οἰκοδομήσημα ὑλικὰ καὶ δὲν ὑπάρχουν ταῦτα ἐν ταῖς ἐνταῦθα ἀποθήκαις μὲ τὰ ὁποῖα εἶναι δυνατὸν νὰ προχωρῇ ἔστω καὶ ἐν καιρῷ χειμῶνος τὸ ἔργον τῆς ἀνοικοδομήσεως; Πλὴν μόνον πλίνθων καὶ ἀσβέστου παρετηρήθη ἔλλειψις χωρὶς βεβαίως διὰ τοῦτο νὰ πιαιῇ τὸ κράτος ἀλλὰ μόνον ὁ ὑπεύθυνος ἐργολάβος κατὰ τοῦ ὁποίου ἔχουσι ληφθῆ τὰ κατάλληλα μέτρα ἐκ μέρους τῶν ἁρμοδίων ἐφ' ὅσον οἱ οἰκοδομοῦντες δύνανται ὁπωσδήποτε νὰ προμηθεύονται τὰ ὡς ἄνω ὑλικὰ εἰς βάρος τοῦ ἐργολάβου. Πότε δὲ εἰς τὸ ταμεῖον τῆς ἀνοικοδομήσεως παρετηρήθη ἔλλειψις χρημάτων καὶ δὲν ἐχορηγήθησαν τοιαῦτα. Εἰς ὅσους προώδευσεν ἡ οἰκοδόμησις τῆς οἰκίας των ἐδώθησαν πάντοτε χρήματα... ἀλλὰ εἶναι περιττὸν νὰ ἐκταθῇ τις καὶ νὰ προσπαθήσῃ νὰ πείσῃ ἐθελοτυφλοῦντας ἐκ τῆς κομματικῆς ἐμπαθείας ἀνθρώπους.

Δ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΣ ΣΠΑΝΟΣ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑΙ ΚΑΙ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑΙ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ

ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ-ΑΝΤΙΠΡΟΩΠΕΙΑΙ

Ἐξυπηρέτησις ταχυτάτη διὰ πᾶσαν ὑπόθεσιν τῶν ἁρμοδιοτήτων Πολυγύρου. (Νομαρχίας, Ἐφορίας, Ταμείου, Στρ. Γραφείου κλπ).

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΠΟΤΕ ΕΠΙ ΤΕΛΟΥΣ ΘΑ ΠΛΗΡΩΘΗ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ
Η ΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ Χ)ΚΗΣ;

Ἀπὸ ἐτῶν, ὡς γνωστόν, ἔχει κενωθῆ ἡ θέσις τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν Χαλκιδικῆς. Καὶ κατόπιν τῶν ἐντόνων καὶ ἐπανειλημμένων διαμαρτυριῶν τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Πολυγύρου καὶ λοιπῶν ὀργανώσεων Χαλκιδικῆς διωρίσθη κάποτε ὡς τοιοῦτος ὁ κ. Μαντᾶς.

Τοῦτο ὅμως ἔγινε ***μόνον εἰς τὰ χαρτιὰ καὶ διὰ νὰ κλείσουν τὰ στόματα τῶν «φωνακλάδων»,*** διότι ὁ κ Μαντᾶς παρέμεινε καὶ παραμένει εἰς τὸ παρὰ τῷ Ἑλληνικῷ Προξενείῳ Ἀλεξανδρείας δικαστήριον.

Πρὸ ἑξαμήνου, ὅμως, μετετέθη καὶ ὁ προεδρεύων Πρωτοδίκης κ. Σπερελάκης.

Ἔκτοτε τὸ Πρωτοδικεῖον Χαλκιδικῆς οὐσιαστικῶς εἶναι κλειστόν, διότι ἐκτὸς τοῦ ἐλλείποντος Προέδρου τοῦ. παραμένει ἀπὸ ἐτῶν κενὴ καὶ μία θέσις πρωτοδίκου.

Καὶ τότε (μετὰ τὴν μετάθεσιν δηλαδὴ τοῦ κ. Σπερελάκη), τόσον ἡμεῖς ὅσον καὶ ὁ Δικηγορικὸς Σύλλογος ἐσυνεχίσαμεν ἀδιαλείπτως τὰς διαμαρτυρίας μας καὶ ἠξιώσαμεν, ἀντὶ τοῦ εἰς Ἀλεξάνδρειαν κ. Μαντᾶ νὰ τοποθετηθῇ ἄλλος πρόεδρος εἰς τὸ ἐντοῦθα Πρωτοδικεῖον νὰ συμπληρωθῇ δέ καὶ ἡ κενὴ θέσις τοῦ πρωτοδίκου.

Καὶ μᾶς ἐπληροφόρησαν—***στάχτη καὶ αὐτὴ στὰ μάτια μας***—ὅτι ἀποστέλλεται «κατ' αὐτὰς» ἐνταῦθα ὁ νέος πρόεδρος κ. Μυσκίας.

Καὶ πιστεύσαμεν τὰς βεβαιώσεις τῶν ἐπισήμων καὶ ἠλπίσαμεν τότε, ὅτι ἐπὶ τέλους θὰ ἤρχιζε λειτουργοῦν κανονικῶς τὸ Πρωτοδικεῖον μας.

Φροῦδαι ὅμως ἀπεδείχθησαν αἱ ἐλπίδαι μας, ματαία ἡ πίστις μας. Ἡ αὐτὴ ἔκρυθμος κατάστασις ἐξακολουθεῖ, δυστυχῶς, συνεχιζομένη καὶ μετὰ τὴν.....τοποθέτησιν ἐνταῦθα τοῦ νέου προέδρου. Διότι καὶ αὐτοῦ ἡ μετάθεσις παρέμεινε εἰς τὸ Ἀρχεῖον τοῦ Ὑπουργείου, ἀνεκτίμητον ἐγκαλώπισμα τῆς γραφειοκρατίας.

Οὕτω τὸ Πρωτοδικεῖον Χαλκιδικῆς ἔπαυσεν ἀπὸ ἑξαμήνου ἐπιτελὸν τὸν προορισμόν του πρὸς μεγίστην ζημίαν τῶν πολιτῶν, οἵτινες ἀναγκάζονται νὰ διακόπτουν τὰς ἐργασίας των καὶ νὰ πηγαινοέρχωνται—ἐν μέσῳ χειμῶνι—μεταξὺ Πολυγύρου καὶ τῶν χωρίων των διὰ τὰς δικαστικὰς των ὑποθέσεις, ὑποβαλλόμενοι εἰς πολλαπλὰ ἔξοδα, κόπους. ταλαιπωρίας καὶ χασομέρια.

Τελευταίως ἡ κατάστασις ἀπέβη καθ' αὐτῷ τραγική. Ἐματαιώθη λόγῳ ἐλλείψεως δικαστῶν ἡ ποινικὴ δικάσιμος τῆς 15ης Ἰανουαρίου ὡς καὶ ἡ πολιτικὴ τοιαύτη τῆς ἑπομένης 16ης, ταλαιπωρηθέντων ἀσκόπως τῶν διαδίκων καὶ ὄντων ὑποχοεωμένων νὰ πηγαινοέρχωνται τὶς οἶδε πάσας ἀκόμη φοράς. Ἤδη ἐματαιώθη, διὰ τὸν ἴδιον λόγον, καὶ ἡ δικάσιμος τῆς προχθὲς 22ας τρέχοντος, μὲ τὰ αὐτά ὡς ἄνω, ἐπακόλουθα τοῦ «πᾶνε κι' ἔλα» κλπ. Καί...ἕπεται συνέχεια.

Κατόπιν τῆς ἀναταστασίας καὶ τῆς παχυδερμικῆς αὐτῆς ἀδιαφορίας τῶν ἁρμοδίων ὁ Δικηγορικὸς Σύλλογος ἠναγκάσθη ν' ἀποστείλῃ προχθὲς νέαν τετάρτην κατὰ σειρὰν (τὴν κατωτέρω δημοσιευομένην) ἐντονωτάτην διαμαρτυρίαν πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν καὶ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης.

Καὶ ἡμεῖς, συμμεριζόμενοι ἀπολύτως τὴν δεδικαιολογημένην ἀγανάκτησιν τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου—ἐκπροσωποῦντος ἀσφαλῶς, καὶ τὴν γνώμην τῶν ἐνδιαφερομένων πολιτῶν—καὶ ἐγκρίνοντες τὴν ἀνωτέρω ἐνέργειάν του, ***ἀξιοῦμεν*** νὰ παύσῃ πλέον παρατεινομένη—ἀδικαιολογήτως καὶ προκλητικῶς—ἡ ἀκαταστασία αὐτή, ἥτις. ἐκτὸς τῶν ἄλλων, ἤρχισεν τελευταίως νὰ ἐγκυμονῇ ἀμεσωτάτους κινδύνους ἐξεγέρσεως τοῦ ἐμπαιζομένου καὶ ζημιουμένου λαοῦ.

Πρέπει νὰ τεθῇ ἐπὶ τέλους τέρμα εἰς τὴν ἔκρυθμον αὐτὴν κατάστασιν, τακτοποιουμένου πάσει θυσίᾳ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ. Δὲν ἐπιτρέπεται πλέον ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ. νὰ ἐξακολουθήσῃ συνεχιζομένη ἡ ἀκαταστασία αὐτή, ἡ ὁποία καὶ τὴν ἔννοιαν τοῦ κράτους ἐξευτελίζει καὶ τοὺς πολίτας ἐκνευρίζει. Καί, ὡς γνωστόν, καὶ ἡ μακροθυμωτέρα ὑπομονὴ ἔχει τὰ ὅριά της.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

22 Ἰανουαρίου 1935
Ἀριθ. 8

Πολιτικὸν Γραφεῖον Πρωθυπουργοῦ, Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης
Ἀθήνας

Ἐν συνεχείᾳ ἐπανειλημμένων τηλεγραφικῶν ἀναφορῶν περὶ συμπληρώσεως θέσεων Δικαστῶν, εἰς ἃς οὐδεμία ἐδόθη προσοχή, ἐπανερχόμεθα καὶ αὖθις συνεπείᾳ ματαιώσεως σημερινῆς δικασίμου τριμελοῦς διατρανοῦμεν ἀγανάκτησιν πολιτῶν στοπ Μὴ ἄμεσος τοποθέτησις Δικαστῶν ἐπιβάλλει ἀπόσχομεν ἐργασιῶν, καταγγέλλομεν ἀδιαφορίαν Κυβερνήσεως Λαόν, συγκροτηθησομένου συλλαλητηρίου διαμαρτυρίας.

Πρόεδρος Δικηγορικοῦ Συλλόγου Χαλκιδικῆς
ΑΘΑΝ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΝΑΙΑ
ΟΙ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Κύριε Διεύθυντά

Εἰς τὴν ἐφημερίδα «Χαλκιδικὴ» ἀπεστείλαμεν πρὸς δημοσίευσιν τὴν κάτωθι ἐπιστολὴν εἰς ἀπάντησιν τῶν ψευδολογιῶν τοῦ ἐν Ἀρναίᾳ ἀνταποκριτοῦ της.

Πρὸς
Τὸν κ. δ)τὴν τῆς Ἐφημερίδος
«Χαλκιδικὴ»
Πολύγυρον

Εἰς ἀπάντησιν τῆς δημοσιευθείσης ἐν τῇ ἐφημερίδι σας τῆς 20ης τρέχοντος ἀνταποκρίσεως ἐξ Ἀρναίας ὅτι παρὰ τοὺς ἐπιδληθέντας σωρηδὸν φόρους ἡ Κοινότης εὑρίσκεται ἐν ἀδυναμίᾳ νὰ καταβάλλῃ τοὺς μισθοὺς τῶν πτωχῶν ὑπαλλήλων οἵτινες διαμαρτύρονται δημοσίᾳ. Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι ταῦτα εἰσὶν τελείως ἀναληθῆ καὶ ἀνυπόστατα καθ' ὅσον, ὄχι μονον οὐδεὶς μισθὸς καθυστερεῖται τῶν Κοινοτικῶν ὑπαλλήλων ἀλλὰ ἡ ἀνθηρότης ἡ προκαλοῦσα τὴν ἔκπληξιν παντὸς κατοίκου Ἀρναίας, τοῦ Κοινοτικοῦ Ταμείου αὐτῆς ἐπιτρέπει παλλάκις καὶ τὴν λῆψιν προκαταβολικῶς τῶν μισθῶν μας.

Εὐχαριστοῦντες διὰ τὴν φιλοξενίαν
Διατελοῦμεν μετὰ τιμῆς

Νικόλαος Ρουκᾶς κοινοτικὸς γραμματεὺς, Δημήτρ. Κοτροβέλης κλητὴρ Γεώργιος Μπήτσιος ὁδοκαθαριστής.

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν 1ην σελίδα)

Ἀλλὰ ἐὰν τόσον μεγάλως τιμᾶ καὶ ὑπολήπτετσι ὁ κ. Καραγκάνης τοὺς τύπους Βελώνη, ἡμεῖς σύχαι νόμεθα καὶ νὰ τοὺς φτύσωμενἀκόμα

Καὶ ἐὰν ἠθέλαμε κσὶ ἡμεῖς νὰ «τυλίξωμε» τὸν κ. Κοτρόζον, δὲν θὰ καταφεύγαμεν εἰς τρίτους—καὶ μάλιστα φιράματος Βελώνη—ἀλλὰ θὰ κατεβαίναμε ἕνας ἀπὸ μᾶς στὴν Ἀθήνα—***ὅπως ἀκριβῶς ἔκαμε καὶ ὁ κ. Καραγκάνης***—θὰ συναντούσαμε προσωπικῶς τὸν κ. Κοτρόζον, θὰ ἐρχόμασταν εἰς διαπραγματεύσεις μαζί του καὶ θὰ τὰ κανονίζαμε—***ὅπως ἀκριβῶς τὰ κανόνισε καὶ ὁ κύρ Θανάσης.***

Ε!.....κύριε χημικέ;....καλὰ τὰ λέμε;...ἔ;....Ξέρουμε νὰ κάμουμε κι' ἡμεῖς τὴ δουλειά μας;....

Ἀλλὰ αὐτὰ παθαίνει κανεὶς ὅταν πνίγεται καὶ χάνει τὴν ψυχραιμίαν του πιάνεται ἀπὸ τὰ μαλλιά του γιὰ νὰ σωθῇ.

Τοῦ κάκου ὅμως....

Ο κ. ΚΟΤΡΟΖΟΣ ΤΑ ΠΛΗΡΩΝΕΙ ΠΑΛΙΝ

Ἡμεῖς παρ' ὅλην τὴν πολεμικήν μας ἐναντίον τοῦ κ. Κοτρόζου. δὲν ἐτολμήσαμεν ποτέ μας νὰ τὸν θεωρήσωμεν κουτόν. Ἐκτιμῶμεν εἰλικρινῶς—καὶ δικαίως, ἀσφαλῶς—τὸν ἄνθρωπον καὶ τὸν πολεμᾶμε διότι διϊστάμεθα ἰδεολογικῶς.

Ἡ συνάδελφος ὅμως «τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης ἕνεκεν» εἰς τὸν «μόνον ἐκλεκτὸν τῆς Χαλκιδικῆς», τὸν κατέταξεν ποοχθὲς εἰς τὴν τάξιν τῶν τελείως ἠλιθίων. Αὐτό, τουλάχιστον, μᾶς ἀφήνει νὰ ἐννοήσωμεν ἡ παράγραφός της: «νομίσας (ὁ κ. Γεροχρῖστος) ὅτι ὁ κ. Βελώνης ἔγραφε (τὴν γνωστὴν νεκρολογίαν) κα' ἐντολὴν τοῦ κ. Κοτρόζου.»

Ἡμεῖς, τουλάχιστον κ. Χημικέ, δὲν ἦ ο ποτὲ δυνατὸν νὰ νομίσωμεν τόσον κουτὸν καὶ ἠλίθιον τὸν κ. Κοτρόζον, ὥστε νὰ ζητήσῃ τὸν.... ***ἱστοριογράφον*** τῆς οἰκογενείας του καὶ τοῦ ἑαυτοῦ του εἰς τὴν. . .λογοτεχνικὴν δεινότητα τοῦ κ. Βελώνη. Ὑπῆρχον, νομίζομεν, εἰς τὰς Ἀθήνας ὅπου παραμένει ὁ κ. Κοτρόζος, ἱστοριογράφοι καὶ λογοτέχναι...***κάπως*** καλύτεροι ἀπὸ τὸν Βελώνην καὶ εἰς αὐτοὺς θὰ κατέφευγε—ὅταν καὶ ἂν τὸν ἐχρειάζωντο—ὁ κ. Κοτρόζος.

Ἂν πάλιν σεῖς, ἐν τῇ ὁρμῇ σας νὰ ἀναβιβάσητε ἐπὶ τῆς σκηνῆς τῆς Ἑλλάδος «νέους» ἄνδρας καὶ «νέας»....ἀξίας, ἀνηγορεύσατε τὸν Βελώνην εἰς Ἔμιλ Λούβιχ...

Τότε,.. πᾶμε πάσο. Ἀλλιῶς ὁ «μόνος ἐκλεκτὸς της Χαλκιδικῆς» χάθηκε—τὸν φάγατε μὲ τὰ καμπλιμάν σας.

"ΑΣ ΜΗ ΑΝΗΣΥΧΗ,,

Τοὺς σκοποὺς τῆς ἐκδόσεως της δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ μᾶς τοὺς ἀπαριθμῇ—καταλλήλως πάντοτε παρφουμαρισμένους—ἡ καλὴ συνάδελφος τοὺς ξέρουν, ἀπὸ χρόνια τώρα, καὶ οἱ κότες ἀκόμα, γιατὶ ὅπως λέγει κάποια παροιμία τοῦ λαοῦ: ***«χωριὸ ποὺ φαίνεται κολαοῦζο δὲν θέλει.»***

Ὅσο γιὰ τὴν «προφύλαξιν τῶν φίλων της»...«ἄς μὴν ἀνησυχῇ» δὲν τοὺς θέλουμε. Αὐτοὺς τοὺς θεόστραβους ποὺ ἐξακολουθοῦν ἀκόμα νὰ πιστεύουν εἰς τὸ ἄστρον—ἄστρον σὰν ἐκεῖνα ποὺ κάμνουν οἱ πάπιες στὸ νερὸ—τοῦ δικοκου καὶ σέρνονται πειθήνια δουλικὰ εἰς τὸ ἅρμα του, ἡμεῖς δὲν τοὺς θέλουμε οὔτε νὰ τοὺς δοῦμε κάν.

Ἡμεῖς θέλουμε ἀνθρώπους μὲ κρίσιν, μὲ συνείδησιν, μὲ ἀντίληψιν, μὲ ψυχήν, μὲ πρωτοβουλίαν καὶ ἐλευθερίαν σκέψεως καὶ ἐνεργείας ὄχι σκιές, νούμερα, ἀνδρείκελα, εὐνούχου , μαριονέτες, ρομπότ.

«Ἂς μὴν ἀνησυχῇ», λοιπόν, διὰ «τὴν προφύλαξιν» τοῦ μπαλλέτου της ἡ συνάδελφος.

Η ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΚΟΥΚΟΥΛΙΩΝ

Πληροφορούμεθα ὅτι ἡ Κυβέρνησις, κατόπιν τοῦ δημιουργηθέντος θορύβου ἐκ μέρους τῶν μεταξοκλωστουργῶν διὰ τὴν ἄδειαν εἰσαγωγῆς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ξηρῶν κουκουλίων ἤχθη εἰς τὴν ἀπόφασιν νὰ προβῇ εἰς τὴν διὰ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης συγκέντρωσιν τῶν ὑπαρχόντων ξηρῶν κουκουλίων.

Τὸ μέτρον τοῦτο εἶναι, ἀσφαλῶς ἄριστον καὶ πρέπει νὰ γενικευθῇ καὶ νὰ ἐφαρμοσθῇ εὐρύτατα κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς παραγωγῆς, διὰ νὰ μὴ ἐξαναγκάζωνται—πιεζόμενοι ὑπὸ τῆς φτώχειας των—οἱ παραγωγοὶ νὰ τὰ πωλοῦν «ὅσο ὅσο» (20 καὶ 30 δραχ.) τὴν ὀκὰν εἰς τοὺς διαφόρους κερδοσκόπους.

ΤΟ ΦΡΙΚΙΑΣΤΙΚΟΝ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΟΥ "ΔΙΟΝΥΣΙΑΤΙΚΟΥ ΜΥΛΟΥ,,
ΑΝΕΥΡΕΘΗ ΤΟ ΠΤΩΜΑ ΤΟΥ ΕΞΑΦΑΝΙΣΘΕΝΤΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΜΕΓΑ
ΕΣΦΑΓΕΙ ΑΓΡΙΩΣ ΔΙΑ ΠΕΛΕΚΕΩΣ
Ο ΕΠΙΛΟΓΟΣ ΕΝΟΣ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ Η ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ ΤΟΥ ΠΤΩΜΑΤΟΣ

Εἶναι γνωστὴ εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας ἡ ὑπόθεσις τοῦ πρὸ 15ημέρου ἐξαφανισθέντος συμπολίτου μας Ἀθανάσιου Μέγα, ἥτις ἀνησύχησε καὶ ἀνεστάτωσε τὴν κοινὴν γνώμην τῆς πόλεώς μας ὄχι μόνον διὰ τὸ μυστηριῶδες τῆς ὑποθέσεως, ἀλλὰ καὶ διότι ὁ ἄτυχης συμπολίτης μας Ἀθ. Μέγας (καὶ ὁλόκληρος ἡ οἰκογένειά του) ἦτο ἄνθρωπος ἡσύχου, τιμίου καὶ ἀγαθοῦ χαρακτῆρος καὶ ἕνας ἀπὸ τοὺς καλοὺς νοικοκυρέους τοῦ Πολυγύρου.

Οὗτος, ὡς γνωστόν, ἐξηφανίσθη ἀπὸ τοῦ προπαρελθόντος Σαββάτου (12 τρέχοντος) ἐκ τοῦ ἀγροκτήματος «Διονυσιάτικος Μύλος» εἰς τὸν ὁποῖον ἠργάζετο.

Αἱ ὑπόνοιαι τόσον τῆς οἰκογενείας τοῦ ἀτυχοῦς Μέγα ὅσον καὶ τῆς Εἰσαγγελικῆς καὶ Ἀστυνομικῆς ἀρχῆς, ἀπέκλιναν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς εἰς τὴν ἐκδοχὴν τοῦ ἐγκλήματος, διότι ἄνθρωπος 55 ἐτῶν καὶ τῆς πείρας τοῦ ἀγρίως σφαγέντας συμπολίτου μας, δὲν ἦτο καὶ τόσον εὔκολον νὰ πέσῃ θῦμα δυστυχήματος καὶ διότι τελευταίως εἶχε προστριβὰς μὲ κτηνοτρόφους Βάβδου.

Πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτήν, λοιπόν, ἐστράφησαν ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς οἱ πλόκαμοι τῆς τε Εἰσαγγελικῆς Ἀρχῆς καὶ τῆς Ἀστυνομικῆς τοιαύτης. Ἡ χιονοθύελλα ὅμως τῶν τελευταίων ἡμερῶν παρημπόδιζε τὴν ἀνεύρεσιν στοιχείων πρὸς στήριξιν τῆς ἐκδοχῆς ἐγκλήματος.

Μόλις ἡ κακοκαιρία ὑπέστη κάποιαν ὕφεσιν ἀνευρέθη τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην 22αν τρέχοντος, παρὰ πολιτῶν κατοίκων Ν. Ὀλύνθου καὶ παρὰ τὴν κοίτην τοῦ ποταμοῦ Διονυσιάτικου καὶ εἰς ἀπόστασιν 2 περίπου χιλιομέτρων ἀπὸ τὸ ἀγρόκτημα εἰς τὸ ὁποῖον παρέμενεν ὁ ἐξαφανισθεὶς Μέγας, πτῶμα ἄγνωστον.

Η ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΣ ΤΟΥ ΠΤΩΜΑΤΟΣ

Οἱ ἀνευρόντες τὸ πτῶμα τοῦ ἀγνώστου χωρικοὶ εἰδοποίησαν ἀμέσως τὸν πρόεδρον τῆς κοινότητος Ν. Ὀλυνθου, ὅστις ἐτηλεφώνησεν ἀμέσως εἰς τὴν Νομαρχίαν καὶ τὴν Διοίκησιν Χωροφυλακῆς Χαλκιδικῆς περὶ τῆς ἀνευρέσεως παρὰ τὸ χωρίον του πτώματος ἀγνώστου.

Ἀμέσως μετέβησαν ἐπὶ τόπου ὁ Διοικητὴς Χωροφυλακῆς Χαλκιδικῆς κ. Ἡρακλόπουλος, ὁ μοίραρχος κ. Μπελιγράτης καὶ ὁ ἰατρὸς κ. Δ. Γκλάβας μετὰ δυνάμεως χωροφυλακῆς ἐκ τῶν Σταθμῶν Καρκάρας καὶ Ν. Μουδανιῶν. Ἐπειδὴ δὲ ἐξακολουθοῦσε νὰ ἀγνοῆται ἀκόμη ἡ τύχη τοῦ ἐξαφανισθέντος Μέγα, οἱ μεταβάντες διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ ἀνευρεθέντος πτώματος ἀξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς παρέλαβον μεθ' ἑαυτῶν καὶ τὴν συζυγον τοῦ Μέγα.

Αὕτη μόλις ἀντίκρυσε τὸ ἀνευρεθὲν πτῶμα ἀνεγνώρισε τὸν ἐξαφανισθέντα σύζυγον της καὶ ἤρχισε νὰ ὀλοφύρεται σπαρακτικῶς.

Τὸ πτῶμα τοῦ Μέγα φέρει δύο τραύματα διὰ πελέκεως εἰς τὴν κάτω σιαγόνα καὶ τὸ ὀπίσθεν μέρος τοῦ κρανίου, τέλος δὲ εἶχεν κοπεῖ ἡ κεφαλὴ του διὰ δύο ἀλεπαλλήλων κτυπημάτων, οὕτως ὥστε αὕτη συνεκρατῆτο ἐκ τοῦ κορμοῦ διὰ μιᾶς ταινίας ἐκ δέρματος μόνον. Τὰ κτυπήματα ταῦτα ἦσαν τόσον δυνατὰ ὥστε ἀπέκοψαν τὰ μαλακὰ μόρια, τὰ ἀγγεῖα, τὴν τραχείαν καὶ σπονδυλικὴν στήλην.

Οὕτω ἐπαληθευσαν καθ' ὁλοκληρίαν αἱ ὑπόνοιαι τῆς Ἀστυνομικῆς ἀρχῆς καὶ τῆς οἰκογενείας τοῦ ἐξαφανισθέντος, ὅτι οὗτος εἶχε πέσει θῦμα ἐγκλήματος φονευθεὶς κατὰ τὸν ἀγριώτερον τρόπον.

Μετὰ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ πτώματος καὶ τὴν διαπίστωσιν τοῦ ἐγκλήματος, τοῦτο μετεφέρθη εἰς τὴν ἐνταῦθα Διοίκησιν χωροφυλακῆς καὶ ἐναπετέθη εἰς ἕνα τῶν θαλάμων τοῦ τμήματος χωροφυλακῆς. ὅπου καὶ ἐγενετο ἡ δέουσα ἰατροδικαστικὴ ἐξέτασις.

Η ΚΗΔΕΙΑ ΤΟΥ ΘΥΜΑΤΟΣ

Ἡ κηδεία τοῦ τόσον, ἀγρίως καὶ τραγικῶς σφαγέντος ἀτυχοῦς συμπολίτου μας ἐγένετο τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην, παρηκολούθησε δὲ αὐτὴν ἅπας ὁ λαὸς τῆς πόλεώς μας παρὰ τῇ ὁποίᾳ ὁ ἄτυχης Μέγας ἔχαιρε φήμην καλοῦ, ἐργατικοῦ καὶ ἀγαθοῦ πολίτου.

Η ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΥΠΟΠΤΩΝ

Ἡ ἀστυνομία προέβη ἀμέσως εἰς τὴν σύλληψιν τῶν ὑπόπτων κτηνοτρόφων Βάβδου ἀδελφῶν Τυροβούζη καὶ τοῦ πατρὸς τούτων, διότι μὲ αὐτοὺς ὁ σφαγεὶς Μέγας εὑρίσκετο εἰς προστριβάς. Οὗτοι ὅμως ἠρνήθησαν κατ' ἀρχὴν ἀπολύτως τὴν πρᾶξιν των.

Ο ΚΑΚΟΥΡΓΟΣ ΟΜΟΛΟΓΕΙ ΤΗΝ ΠΡΑΞΙΝΤΟΥ

Εἰς τὴν ὅλην αὐτὴν ὑπόθεσιν ἀξίζει νὰ ἐξαρθῇ μὲ τὰ καλύτερα λόγια ὁ ζῆλος καὶ ἡ δραστηριότης τῶν κ. κ. ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν τῆς ἐνταῦθα χωροφυλακῆς, οἱ ὁποῖοι μετὰ θαυμαστῆς πράγματι, ταχύτητος καὶ μαεστρίας κατόρθωσαν νὰ συλλάβουν ἀμέσως ὅλους τοὺς ὁπωσδήποτε, ὑπόπτους καὶ νὰ ἐπιτύχωσι τὴν ἐντὸς 24 μόνον ὡρῶν ὁμολογίαν τοῦ δράστου. χωρὶς τὰς συνήθεις πιέσεις εἰς τὰς ὁποίας ἀναγκάζονται, κατὰ κανόνα, νὰ καταφεύγουσι νὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα διὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας τῶν τοιούτων σκοτεινῶν ὑποθέσεων. Οὕτω χάρις εἰς τὴν ἐπιτυχίαν αὐτὴν τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων ἀπηλλάγησαν ἀμέσως οἱ ἀθῶοι «ὕποπτοι» πάσης πιέσεως καὶ ἐγλύτωσαν ἀπὸ τὰ βάσανα τῆς φυλακῆς, τῶν ἀνακρίσεων, τῆς συγκινήσεως· κυρίως τῆς συγκινήσεως—τῆς ψυχικῆς ὀδύνης αὐτῶν τῶν ἰδίων καὶ τῶν οἰκογενειῶν των.

Ὁ δράστης προέβη εἰς τὴν ὁμολογίαν της βδελυρᾶς του πράξεως τὸ ἀπόγευμα τῆς παρελθούσης Πέμπτης κατὰ πρῶτον εἰς τὸν ἐνωματάρχην κ. Μηλιαράκην καὶ ἀκολούθως ἐνώπιον ὅλων τῶν ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς, καὶ διὰ τρίτην φορὰν κοὶ ἐνώπιον τοῦ ἰατροῦ κ. Δ. Γκλάβα. Συμπίπτει δὲ ἀπολύτως ἡ ὁμολογία τούτου μὲ τὰ πορίσματα τῶν ἐπιτοπίων ἐρευνῶν καὶ τὴν ἰατροδικαστικὴν ἔκθεσιν καὶ τοῦτο εἶναι τὸ ἀποκλεῖον τὴν τυχὸν ψευδολογίαν κ.λ.π τοῦ. δράστου. Λέγει δηλ. οὗτος ὅτι ἐλογομάχησε κατ' ἀρχὴν μὲ τὸ θῦμα του, διότι τὰ γίδια του ἐπροξένησαν ζημίαν εἰς ἀγρὸν τοῦ Μέγα. Κατὰ τὴν λογομαχίαν αὐτὴν καὶ διότι ὁ Μέγας καὶ καὶ ἄλλοτε εἶχε καταγγείλει καὶ καταδικάσειδι'ἀροζημίαν τὸν πατέρα τοῦ δράστου καὶ διότι...ἄναψαν τὰ αἵματα τοῦ φονιὰ οὗτος τὸν ἐκτύπησε μὲ τὴν κόψιν τοῦ τσεκουριοῦ του εἰς τὴν κάτω σιαγόνα. τὸν ἔριξε κάτω τὸν ἄραξε ἀπὸ τὰ μαλλιὰ καὶ τὸν κατέφερε δύο ἀλλεπάλληλα δυνατὰ κτυπήματα εἰς τὸν λαιμὸν τὸν ὁποῖον καὶ ἀπέκοψε τελνίως σχεδὸν, ἀπὸ τὸ κεφάλι.

Ἐπισκέφθημεν τοῦτον εἰς τὰς φυλακάς, μᾶς λέγει ὅτι δὲν εἶχε κανέναν συνεργὸν εἰς τὸ ἔγκλημα, καὶ ὅτι μετανοεῖ διὰ τὴν πρᾶξιν τομ.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Βος Συνεταιρισμὸς Ε. Α. Δ. (Χολομῶντῆς Κοινότητος Ταξιάρχου.

Διακηρύττει ὅτι,

Ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν περὶ τὰς 50 χιλ. ὀκάδες ξυλάνθρακες βραχυκόρμων, ἴσως καὶ εἰς τὸ διπλάσιον τοῦ ἀνωτέρω ποσοῦ, παραχθησόμεναι ἐκ τοῦ Δημοσίου Δάσους (Κριονέρι) ἤ Κοριτσικιᾶς, τὴν 31ην Ἰανουαρίου 1935 ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 9-12 π. μ. ἐν τοῖς γραφείοις τοῦ Συν)σμοῦ.

Οἱ βουλόμενοι νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν δημοπρασίαν δέον νὰ προκαταβάλωσι εἰς τὸν Συν)σμὸν δραχμὰς 15.000 ἵνα ἔχωσι δικαίωμαπλειοδοσίας εἰς τὴν δημοπρασίαν.

Ἐν Ταξιάρχῃ τῇ 23-1-35

Ὁ Πρόεδρος
ΙΩΑΝ. ΛΙΟΝΤΑΣ

ΤΑ ΠΑΡΑΠΗΓΜΑΤΑ Ν. ΜΟΥΔΑΝΙΩΝ

Ὁ κ. Κοζύρης μᾶς ἀπέστειλεν πρὸς δημοσίευσιν δυνάμει τοῦ περὶ τύπου νόμου, δήλωσίν του ὅτι ἐναντίον τῆσ ἐφημερίδος μας καὶ τοῦ κ. Χαραλαμπίδου ὑπέβαλεν μήνυσιν ἐπὶ δυσφημήσει διὰ ὅσα περὶ αὐτοῦ ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὰ δύο προγενέστερα φύλλα μας, Τὴν δήλωσιν ταύτην δὲν ἔχομεν οὐδεμίαν ὑποχρέωσιν νὰ δημοσιεύσωμεν ἀφοῦ δι' αὐτῆς δὲν γίνεται ἀνασκευὴ τῶν δημοσιευθέντων, τὴν ὁποίαν ἀνασκευὴν καὶ ἐκ καθήκοντος δημοσιογραφικοῦ ἀλλὰ καὶ ἐκ νομίμου ὑποχρεώσεως θὰ ἐδημοσιεύαμεν.